

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Εκδίδεται δις ἢ
ἀπαξ τοῦ μηνός.

Τιμὴ ἑτησίᾳ Δρ. 24
ἑξαμηνος 12

(Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία. Σαλ. ΓΓ. 18.)

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἰουνίου 1836.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Κατάστασις τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς
τὰς Ὁμοσπόνδους τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχίας.
Μεταξὺ τῶν μεγάλων συμβάντων, τὰ ὁποῖα πρὸ ἡμίσεως ἤδη
αἰῶνος ἐκίνησαν τῶν ἀνθρώπων τὴν προσοχὴν περιεργότατον καὶ
θαυμασμοῦ μάλιστα ἄξιον ἐφάνη θεδαίως ἠτρεχεῖα κατὰ πάντα
αὔξεισι τῶν Ὁμοσπόνδων ἐπαρχιῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Ἐπειδὴ
εἰς 40 ἐτῶν διάστημα οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐστραπλασιάσθησαν, τὸ
ἐμπόριον ἐξαπλώθη, ὅσον τὸ τῶν κλουσιωτάτων καὶ ἀχμαζόντων
τῆς Εὐρώπης αὐτῆς ἐθνῶν, καὶ ἡ σημαῖα ἀνεμίζεται καθ' ὅλην τὴν
θάλασσαν. Ὅθεν εἰς τὸ Καντόν, καθὼς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν,
τὸ Λονδίνον καὶ τοὺς Παρισίους, οἱ κρίσεις τῆς Ὁμοσπόδου
Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας ἀπολαμβάνουσι τὴν ἀνήκουσαν εἰς
ἔθνος ἑνδοξον καὶ ἰσχυρὸν ὑπόληψιν. Συνέβη δὲ ἡ τοιαύτη μετα
βολὴ διὰ τῆς φιλοπονίας, τῆς οἰκονομίας καὶ μάλιστα τῆς σταθερο
τητος τῶν κατοίκων τῆς μεγάλης ταύτης ἐπικρατείας.
(Φ. ΣΤ΄.) Α΄

Ἐάν ἡ πρόοδος τοῦ περιοδικοῦ τύπου ὑπάρχη κοινῶς ἐναρμόσιον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λαῶν μέτρον πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι κατὰ τοῦτο δὲν εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς Εὐρώπης ἔθνος πλέον πολιτισμένον παρὰ τοὺς Ἀμερικανούς· διότι οὔτε ὁ περιοδικὸς τύπος ἔχει κούκοις ἄλλου τόσον ἐνέργειαν. Ὅθεν τὴν σήμερον ἐκδίδονται κατὰ τὰς ἡμετέρας ἐπαρχίας 1200 τοῦλάχιστον περιοδικὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν 60 πραγματεύονται περὶ θρησκευτικῶν μόνον.

Ἀίτιον δὲ τῆς μεγάλης καὶ ταχείας ταύτης κατὰ τὴν Ἀμερικὴν λογικῆς προόδου ὑπάρχει ὁ φιλομαθὴς ζῆλος τῶν πρώτων ἀποικιστῶν, αἰδοῦναι ἐθέσαντες ὡς νόμιμον ὑποχρέωσιν τὴν οὐστὰσιν τῶν σχολείων, ὥστε ἡ ἐλάχιστη τῶν συνοικιζομένων κομῶν ὤφειλε νὰ ἔχη ἰδιαίτερον διδάσκαλον καὶ σχολεῖον. Δυνάμεθα μάλιστα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκονται τρεῖς οἰκίαι ὑπάρχει γενικῶς καὶ ἓν παιδευτικὸν κατάστημα.

Διὰ τοῦτο κατὰ τινὰς ἀξιοπιστοὺς πολιτειογραφικὰς μαρτυρίκας εὐρίσκονται εἰς τὰς 24 δημοκρατίας 33000 προκαταρκτικὰ σχολεῖα, ὅπου συχναίχουσι 2, 590,000 μαθηταὶ πέντε ἕως δεκαοκτὼ ἐτῶν ἡλικίας.

Μεταξὺ ὅμως τούτων καὶ τῶν λυκείων μισολαβοῦσι καὶ ἄλλα καταστήματα ὡς αἱ ἀκαδημαίαι, τὰ σχολεῖα τῆς φιλολογίας καὶ τὰ γυμνάσια, ἐξ ὧν τινὰ ἔχουσι μόνον ἀντικείμενον τὴν προπερασθεὴν τῶν μαθητῶν διατήνει τὰ λύκεια εἰσοδόν· διδάσκονται δὲ ἐντὸς τούτων αἱ ἀρχαῖαι καὶ αἱ καθολικαὶ διδασκαλίαι. Ἀλλὰ τῆς διδασκαλίας ὁ τρόπος διαφέρει κατὰ τὴν πλουσιότητα τῆς ἐπαρχίας, ὅπου εὐρίσκονται. Ἐνθ' ὅδε πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ὑπάρχον 10 μόνον λύκεια καὶ πανεπιστήμια ἤδη ἀριθμοῦνται 70 καὶ ἐπέκεινα.

Διὰ νὰ λάβῃ βαθμὸν φιλολογίας ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ διδάχθῃ τέσσαρα ἔτη ἐντὸς τῶν λυκείων. Ἡ μελέτη ὁμοῦ τῆς θεολογίας ἀπὸ τινος μόνον ἐκμανοῖσθαι· διότι ἄλλοτε οἱ μαθηταὶ συνδιέτριβον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παιδείσεως, μετὰ τινὰ πρὸς τὴν καὶ σπανίως ἐσπουδαζόντων ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη, συχνάκις μάλιστα ἡρκεῖν

το εἰς πολὺ συντομώτερα δοκίμια. Κατὰ δὲ τὸ 1808 ἠνοίχθη τὸ ἐκκλησιαστικὸν λύκειον τοῦ Ἀνδὸβερ καὶ ἔκτοτε συστήθησαν πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα· διὰ νὰ φαῖ δεικτὸς εἰς αὐτὰ ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ παρουσιάσῃ ἀποδεικτικὸν καλῆς διαγωγῆς καὶ μαρτυρικὸν ἀκροάσεως τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου, ὅπου εὐρίσκεται. Ἐκαστὸν δὲ τῶν καταστημάτων τούτων ἔχει χρηματικὰς προσόδους ἰδιαίτερας πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἐνδεῶν νέων, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὸ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα· διαρκεῖ δὲ αὕτη γενικῶς τρία ἔτη.

Τὰ ἀρχαιότατον τῆς ἱατρικῆς σχολεῖον εἰς τὰς ἡμετέρας ἐπαρχίας εὐρίσκεται εἰς τὴν Φιλαδελφίαν συστημένον κατὰ τὸ 1764 ἔτος· ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπάρχουσιν ἀνάλογα καταστήματα νεώτερα. Διὰ νὰ λάβῃ τὸν πρώτον βαθμὸν εἰς τὰς πλείους τούτων ὁ μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἠκολούθησε δύο ἐντελεῖς περιόδους μαθημάτων καὶ ἐδιδάχθη ὑπὸ γνωροῦ μου καθηγητοῦ τρία ἔτη κατὰ συνέχειαν.

Κατ' ἀρχαίους μελετῶντες τὸ δίκκιον ἐμαθήτευον εἰς ἐμπειροῦς τινὰς, ἀλλὰ πρότινος καιροῦ συστήθησαν ἰδιαίτερα νομικὰ σχολεῖα· διὰ νὰ ὀνομάζηται τις δικηγόρος ἀπαιτεῖται νὰ διατρέψῃ εἰς σπουδαστήριον [γραφεῖον] νομοδιδασκάλου 2 ἢ 5 ἔτη κατὰ τὰς ἐπαρχίας· εἰς τινὰς ὅμως αὐτῶν οἱ ὑποψήφιοι γίνονται δεκτοὶ ἔξεταζόμενοι μόνον.

Ἐνταῦθα καταγράφονται αἱ 24 πολιτεῖαι καθ' ὅσον συνισφένουσιν εἰς τὴν κοινὴν ἐκπαίδευσιν.

(Maine) 400,000 κατοίκων, 2 λύκεια, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἀνηγέρθη ἀπὸ τοῦ Ἀναβαπτιστῆς φροντιστήριον τῆς Συνοδικῆς (congreganist) αἵρέσεως, ἕτερον τῆς Μεθωδικῆς (methodist)· τὰ ἀναλώματα ἀναπληροῦνται ἀπὸ τῶν μαθητῶν τὰ ἐργόχειρα· 137,931 κάτοικοι ἔχοντες ἡλικίαν 4 ἕως 21 ἐτῶν, 101,325 μαθηταὶ φοιτῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα. Ἀνάλογον τῶν μαθητῶν ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους 1: 4.

(New Hampshire) 270,000 κάτοικοι, 25 ἀκαδημαίαι· ἄξια μάλιστα λόγου μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει ἡ λεγομένη

Philips, λύκειον και δύο επιστημονικαί εταιρείαι. Τὸ πικτόν τῶν κατοίκων ἀκολουθεῖ τὰ μαθήματα τῶν ἀμείνων σχολείων. Περιλαμβανομένων δὲ τῶν πανεπιστημίων και τῶν ἰδιαιτέρων σχολείων ἡ ἀναλογία τῶν μαθητευόντων πρὸς τοὺς κατοίκους ὑπάρχει 1: 3 1/2.

(Vermont) κάτοικοι 281000, πολλά προκαταρκτικά σχολεία, λύκειον και πανεπιστήμιον, ὅπου διδάσκονται τὸ Δίκαιον, ἡ ἰατρικὴ και ἡ θεολογία.

(Massachussets) κάτοικοι 612000, 60 ἀκαδημαίαι, πανεπιστήμιον εἰς τὸ Cambridge ἀπέχον 3 μιλίων ἀπὸ τὸ Boston, δύο λύκεια, ἰατρικὴν σχολεῖον, δύο φροντιστήρια, εἰς ὧν τὸ ἕτερον Ἀναβαπτιστικόν, 5 επιστημονικαί εταιρείαι, σχολεῖον τῶν τυφλῶν λεγόμενον Nevv-England. Ἀναλογία τῶν μαθητευόντων ὡς πρὸς τὸ πλῆθος τῶν κατοίκων 1: 3 1/2.

(Rhode-Island) κάτοικοι 98000, 12 λύκεια ἡ ἀκαδημαίαι, πανεπιστήμιον και τινες επιστημονικαί εταιρείαι. 323 δημόσια σχολεῖα, και 17,034 μαθηταί. Τὸ ἀξιολογώτατον ἐκπαιδευτικόν κατάστημα τοῦ Rhode-Island ὀνομάζεται friends boarding school. (τὸ σχολεῖον τῶν φίλων), εὐρισκονται δὲ εἰς αὐτὸ 5 παιδαγωγοὶ ἄνδρες και 4 γυναῖκες και 200 μαθηταί τῶν δύο γένων.

(Connecticut) 298000 κάτοικοι, 26 ἀκαδημαίαι, ἓν πανεπιστήμιον, δύο λύκεια, εἰς ὧν τὸ μὲν λεγόμενον τῆς Yale ὑπάρχει ἐκ τῶν ἀξιολογωτάτων τῆς Ὁμοσπύδου Ἀμερικῆς, τὸ δὲ ἀνηγέρθη ἀπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ σχολεῖον Δικαίου, τὸ Ἀμερικανικὸν ἄσυλον, κατάστημα τῶν ἐννεῶν και πολλαὶ επιστημονικαί εταιρείαι.

(Nevv York) 2,000,000 κάτοικοι, 9,600 σχολεῖα, πανεπιστήμιον 5 λύκεια, φροντιστήριον ἐπισκοπικόν, τῶν Λουθηράνων και ἕτερον τῶν Ἀναβαπτιστῶν, δύο σχολεῖα ἰατρικῆς και χειρουργίας και πολλαὶ φιλολογικαί εταιρείαι.

Ἵπάρχει γνωστὸν εἰς ὅλους ὅτι ὁ William Penn ἀνεγείρων

τὴν Φιλαδελφίαν κατὰ τὸ 1682 ἐδημοσίευσεν ἀξιόλογον σύγγραμμα περὶ Κυβερνήσεως λαῶν, ὅπου ἔλεγεν ἐκ προοιμίων ἀμέσως « Χρειαζόνται πρὸς διατήρησιν καλοῦ πολιτεύματος, ὡς και πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ, ἄνδρες σοφοὶ και πεπαιδευμένοι· ἐπειδὴ ὅμως τὰ προτερήματα δὲν μεταβιβάζονται ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν, ὡς κληρονομία, πρέπει ὅσον δυνάμεθα γὰ τὰ ἀποκτήσωμεν ἐκπαιδεύοντες τὰ τέκνα ἡμῶν σωφρόνως. »

Τὸ πολεμικὸν σχολεῖον εὐρίσκεται εἰς ταύτην τὴν ἐπαρχίαν. Τὸ κατάστημα δὲ αὐτὸ συσταθὲν κατὰ μίμησιν τοῦ τῶν Παρισίων πολυτεχνικοῦ σχολεῖου κεῖται εἰς τὴν θέσιν τοῦ West-point παρὰ τὸν Hudson ὅςκι βεῖδι ἀ τῶν ὀρέων Highlands, ἴση δὲ 250 μέτρων παρχωρηθὲν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Nevv-York εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκει εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο και χρησιμεύει εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια. Διευθύνεται δὲ τὸ σχολεῖον ἀπὸ τὸν πρῶτον μηχανικὸν τῶν Ὁμοσπύδων ἐπαρχιῶν ἔχοντα βαθμὸν ἀντιστρατήγου και 40 ὑποδιδασκάλους ἡ βοηθούς· ὑπ' αὐτόν. Οἱ δὲ μαθηταί ὀνομάζονται ἐπίγονοι (Cadets) και προσδιορίζεται ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἰς 250.

(Delavvare) 99,000 κάτοικοι και τινες ἀκαδημαίαι.

(Maryland) Πανεπιστήμιον, 3 λύκεια, εἰς ὧν δύο καθολικὰ, σχολεῖον ἰατρικῆς, 440.000. κάτοικοι.

(Virginie) 1,211,000 κάτοικοι, πανεπιστήμιον, 4 λύκεια και 3 φροντιστήρια.

(Caroline du Nord) 738.000 κάτοικοι, πανεπιστήμιον, παιδευτικὸν κατάστημα, φροντιστήριον τῶν Ἐπισκοπικῶν. Αὕτη ἡ πολιτεία δὲν ἔχει εἰσὶν ἄμισθα σχολεῖα· ὅθεν ἡ ἔλλειψις αὕτη θέλει ἐπιβραδύνειν τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐνδεῶν πολιτῶν.

(Caroline du Sud) 502,000 κάτοικοι. 40 ἀκαδημαίαι, δύο λύκεια, σχολεῖον ἰατρικῆς, 3 φροντιστήρια και επιστημονικαί εταιρείαι, 817 ἄμισθα σχολεῖα, ὅπου μαθητεύουσιν 8,390 παιδία.

(Georgie) 586,000 κάτοικοι, πανεπιστήμιον, ἰατρικὸν

σχολείων, πολλαὶ ἀκαδημαίαι, σχολεῖον τεχνῶν καὶ βιομηχανημάτων, 2400 προκατορτικὰ σχολεῖα.

(Alabama) 310,000, κάτοικοι. 25 ἀκαδημαίαι, πανεπιστήμιον καὶ δύο λύκεια.

(Mississippi) 136,000 κάτοικοι, πολλαὶ ἀκαδημαίαι, σχολεῖον πολεμικόν, λύκειον ὀργανισθὲν κατὰ τὸ τοῦ West-point.

(Luisiane) 215,000 κάτοικοι, 2 λύκεια.

(Tennessee) 68,200 κάτοικοι, πανεπιστήμιον, δύο λύκεια, φροντιστήριον, πολλὰ καλὰ σχολεῖα· μάλιστα εἰς τὰς πόλεις, σπάνιοι δὲ οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράψωσι κάτοικοι.

(New Jersey) κάτοικοι 321000, δύο ἀκαδημαίαι, 2 λύκεια, σχολεῖον Ἰατρικῆς καὶ Δικαίου, φροντιστήριον τῶν διαμαρτυρουμένων τῆς Ὀλλανδίας.

Δυσκόλως κατέπεισεν ἡ Κυβέρνησις τὰς πόλεις τῆς ἐπαρχίας ταύτης νὰ συνασπέρωσι πρὸς διατήρησιν τῶν σχολείων. Εἰς τὴν ἀναφορὰν τοῦ Διοικητοῦ πρὸς τὸ νομοθετικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ 1838 ἔτος εὐρίσκειται ἡ εἰς τὴν φράσιν· «Τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἡμῶν σύστημα ὑπάρχει ἀνίκανον». Ἐὰν τὰ θέματα δὲν ἀποφασίσωσι γενναιοφρόνως νὰ συντελέσωσι εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν σχολείων, θέλομεν μὲ λύπην ἰδεῖν τὰς ἄλλας ἐπαρχίας προοδευούσας ταχύτερον παρ' ἡμᾶς εἰς τοῦ πολιτισμοῦ τὸ στάδιον. Συγχωρεῖται ὅμως νὰ ἐλπίζωμεν εἰς ἰναντίας, ὅτι τὰ σχολεῖα θέλουσιν ἀνοιχθῆν παντοῦ ἀνεξαιρέτως καὶ ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται θέλουσιν ὑφελίσθαι ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν, καθὼς μετέχουσιν ὅλοι τοῦ προνομίου τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν νομοθεσιῶν καὶ δικαιωμάτων.

(Pennsylvania) κάτοικοι 1,350,000, 55 ἀκαδημαίαι, ἐκτίς τινῶν Μερικῶν σχολείων, δύο πανεπιστήμια, 9 λύκεια, 82 ὧν εἰς τὰ πλεῖστα γίνονται δεκτοὶ μαθηταὶ ὁποιοῦδήποτε τύχως ὀδύματος, 4 φροντιστήρια καὶ τινες ἐπιστημονικὰ βιβλιοθηκῶν, ὀργανοτροπέων καὶ ἐνεσχομεθῶν.

(Kentucky) 690,000 κάτοικοι, πανεπιστήμιον, 5 λύκεια, 1200 σχολεῖα, 39,000 ἐκπαιδευόμενα παῖδια.

(Ohio) 940,000 κάτοικοι, 20 ἀκαδημαίαι, 2 πανεπιστήμια, 3 λύκεια, 2 φροντιστήρια, 2 σχολεῖα ἱατρικῆς καὶ ἕτερον Δικαίου.

(Indiana) 343,000 κάτοικοι, 2 λύκεια.

(Illinois) 157,000 κάτοικοι· Τὸ Institut Illinois ἑταιρεία ἔχουσα σκοπὸν νὰ ἐμφυχώσῃ τὴν δημοσίον ἐκπαίδευσιν, λύκειον καὶ φροντιστήριον.

(Missouri) 142,000 κάτοικοι, πανεπιστήμιον τοῦ S. Louis διεθυνόμενον ἀπὸ τοὺς Ἰησοῦίτας, λύκειον, φροντιστήριον τῆς Ἁγίας Μαρίας, πολλαὶ ἀκαδημαίαι.

(District de Colombie) εἰς αὐτὴν εὐρίσκειται ἡ μητρόπολις τῶν Ὁμοσπόνδων Ἐπαρχιῶν· 31,000 κάτοικοι, 2 λύκεια, 2 φροντιστήρια, ἑταιρεία.

Ἦθελεν εἶναι, ὡς τὸ ἀνεφέρομεν ἤδη, ἀδύνατον νὰ δώσωμεν λεπτομερῆ ἰδέαν τῆς παρουσίης καταστάσεως τῆς ἐκπαίδευσος κατὰ τὰς Ὁμοσπόνδους Ἐπαρχίας· Δυνάμεθα ὅμως νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει κώμη ἐκτὶ μὴ ἔχουσα σχολεῖον ἢ διδάσκαλον· θέλομεν δὲ σημειώσῃν κατὰ τοὺς πολιτικογραφικοὺς χάρτας ἐκδοθέντας εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Εὐρώπην τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων εἰς τὰς δύο ταύτας ἡπείρους.

Εὐρώπη		Ἀμερικὴ.	
Σχολεῖα	Κάτοικοι	Σχολεῖα	Κάτοικοι
Wurtemberg	1	6	New York 1 39.
Canton de Vaud	1	6,6	Massachussets 1 35.
Bavière	1	7	Maine 1 4.
Prusse	1	7	Connecticut 1 4.
Pay Bas.	1	9	Nouvelle Anglet. 1 5.
Ecosse	1	10	Pensylvanie) 1 8.

Autriche	1	10	Illinois	113.
Angleterre	1	15,8	Kentucky	21.
France	1	17	New Jersey	8.
Irlande	1	18		
Portugal	1	88		
Russie	1	367		

Ἐάν κατά τὰς πόλεις τῶν Ὁμοσπόνδων Ἐπαρχιῶν δὲν ἀπαντᾷ τις τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τῆς Εὐρώπης τὰς συναναστροφὰς κομψότητα, δὲν εὐρίσκει ὅμως οὔτε τοὺς χωρικοὺς σκαιοὺς καὶ ἀγροίκους, καθὼς εἰς ἡμᾶς. Ἐπειδὴ ἡ μεγάλη τῶν Ἀμερικανῶν φιλοτιμία τοὺς παρακίνησε νὰ αὐξήσωσιν ὅσον τὸ δυνατόν τὰς γνώσεις, ἐφ' ὧν θεμελιούται τὸ μέγα τῆς ἰσοτιμίας σύστημα. Ἐπιθυμοῦντες δὲ τὴν καταστροφήν τοῦ ἀνδραποδισμοῦ τῶν Μαύρων, φοβούμενοι ὅμως μήπως ἐλευθερώσαντες ὅλους αὐτοὺς διὰ μιᾶς συναθροίσωσιν εἰς ἓν μέρος πλῆθος ἀπολιτευτῶν καὶ ἀμαθῶν ἀνδρῶν, σύστησαν τὴν Ἐταιρείαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἀποικισμοῦ.

Ἡ Ἐταιρεία αὕτη ἠγόρησεν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς τὴν ἐπικράτην, ὅπου ἐσηματίσθη ἡ ἀποικία τῆς Διβερίας· καί ται δὲ κατὰ τὸν βο. θαλάμνον πλάτους ἀπὸ τὸν ποταμὸν Galinas ἕως εἰς τὸ χωρίον KrenSettra εἰς ἔκτασιν 280 μιλίων παραλίας ὅκου ὑπάρχουσι 3,000 ἀποίκων, ἡ δὲ πρώτη πόλις ἔχει 900 κατοίκους. Κατὰ τὸ 1832 ἡ ἐξαγωγή ἐτιμᾶτο 120.8000 dollars ἡ δὲ εἰσαγωγή 80,000 dollars.

Ἡ Ἐταιρεία κανονίζει τοὺς νόμους τῆς ἀποικίας, ἀφ' οὗ ὅμως ἐπικυρωθῶσιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν αὐτὴν, ἣτις συνίσταται εἰς ἓνα Διοικητὴν, ἓνα ὑπασπιστὴν αὐτοῦ, ἓνα δήμαρχον καὶ συμβούλιον συγκείμενον ἀπὸ πολλὰ μέλη. Τούτων δὲ τῶν ὑπουργημάτων ἐν μόνον τὸ τοῦ Διοικητοῦ κατέχεται ἀπὸ λευκῶν ἀνδρῶν.

Τοιαῦτα ποιοῦντες οἱ Ἀμερικανοὶ ἀσφαλίζουνε τὴν ὁποίαν

ἔχουσι δύναμιν καὶ δόξαν μεταξὺ τῶν πολιτισμένων ἔθνων. Ὁμολογοῦμεν ὅτι προσάκτονται εἰς αὐτοὺς εἰσέτι τινὰ ἐλαττώματα, ἀλλὰ μόλις ὀνειδισθῶσιν ἢ εἰκθῶσιν τα γνωρίσωσιν, εὐθὺς προδομοῦνται νὰ τὰ διορθώσωσιν· οὕτω π.χ. κατηγοροῦμενοι ὡς φιλόκοτοι ἐπεμελήθησαν τόσον νὰ ἐξαλείψωσι τὴν τοιαύτην κηλίδα συνιστῶντες παντοῦ ἀπὸ τοῦ 1813 κατ' ἀρχὰς δὲ εἰς τὸ Βοστόν, ἐγκρατείας καὶ νηφαλιότητος ἐταιρείαι, αἱ ὅποιαι ἐμποδίζουσι τὴν χρῆσιν τῶν μεθυστικῶν ποτῶν μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ λόγου ἐναυθῶ καὶ τοῦ παραδείματος, ὥστε κατεφονήθη τούτων τὸ ἔμποριον καὶ σπανιώτατα ἀπαντᾶται πλέον μεθυστικῶν ἀνθρώπων.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ σχεδίου τούτου πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐπόποτε ἀλλοῦ ἢ θρησκεία δὲν παρεμώρθη τόσον διὰ τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον ὅσον μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν. Ὅθεν ἀπὸ ἀπλῆς καὶ ἐνιαίας διηρήθη εἰς 30 τοῦλάχιστον κλάδους ὑπεδιαιρημένους καὶ αὐτοὺς εἰς παμπόλλους ἄλλους· γνωστότατοι δὲ τούτων ὑπάρχουσιν οἱ ἀκόλουθοι.

Ἀναβαπτισταὶ —

Ἐπισκοπικοὶ μεθοδισταὶ —

Καθολικοὶ Ῥωμαῖοι

Ὁρθόδοξοι συνοδικοὶ —

Πρεσβυτερικοὶ —

Συνεταρισμένοι πρεσβυτερικοὶ —

Μεταρρυθμισμένοι τῆς Ὀλλανδικῆς ἐκκλησίας —

Πρεσβυτερικοὶ τοῦ Κουμπερλάνδ —

Λουθηρανοὶ —

Ἐωμένοι ἀγγελοὶ —

Μεθελῆται —

Οἰκουμενικοὶ —

Μικωνίται

Τρομαλοὶ κτλ.

Νεοπροσολιμίται κτλ.

Ὅλαι αἱ αἰρέσεις αὗται περιώρισαν εἰς τὸν προσηλυτισμὸν
μέχρι τοῦδε τῆν ἀντιζηλίαν. Εὐχόμεθα δὲ νὰ μὴ ὑπερβῶσι
καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ φυσικὰ ταῦτα ἔρια, διὰ νὰ μὴ μετα-
βληθῆ ἡ εἰρηνικὴ τοῦ Χριστοῦ πίστις εἰς ὄργανον κακῶν καὶ
πολιτικῆς ἀναρχίας.

[Μετ. Εμ. Αρ.]

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΖΩΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ.

Περὶ τῆς μαγνητικῆς δυνάμεως τῶν φύλλων τῆς
φηγῶς κατὰ τοῦ κροταλίτου ὄφιος.

Πρό τινων μηνῶν ὁ Δόκτωρ I. Green ἐδημοσίευσέ τινας πε-
ριέργους παρατηρήσεις περὶ τινων ὀρυκτῶν σκελετῶν κροταλί-
του ὄφιος, τὰ ὁποῖα ἀνεκαλύφθησαν εἰς ἄντρον κείμενον πλη-
σίον τοῦ Primeton College. Περὶ τὸ τέλος δὲ τῆς ἐκθέσεως ὁ
εἰρημένος ἀνέφερεν ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν περιχώρων αὐτοῦ τοῦ
τόπου εἶχον ἐκ παραδόσεως θαυμασίαν τινὰ ιδέαν τῆς δυνάμεως
τῆς φηγῶς εἰς τὸ νὰ γυμνεύῃ τὰ ἔρπετά ταῦτα. Τοῦτο δὲ
μαθὼν ὁ Κύριος Woodruf, ὅς τις διέτριψε πολλὰ ἔτη εἰς τὰς
ὁμοσπόνδους ἐπαρχίας ἐπεθεβαίωσε τὰ λεγόμενα ἐκδύς
εἰς τὸ φιλοσοφικὸν τοῦ Ἐδεμβούργου ἡμερολόγιον τὸ κεφάλαιον
τῶν ἰδίων αὐτοῦ πειραμάτων, τῶν ὁποίων προσφέρομεν ἐν-
ταῦθα τὴν σύνοψιν.

« Κατὰ τὸ ἔσρ τοῦ 1810 ἔτους διέτρεβον εἰς τὸ ἀνατολιχο-
βόρειον μέρος τοῦ Οὐίλο, ὅπου κλήθησιν οἱ κροταλίται ὄφιοι.
Μόλι δὲ ἐκεῖ ἐφθασα, ἔμαθον ὅτι ἄφριττον βλέποντες τὴν φηγὸν.
Πολλοὶ μάλιστα πεπαιδευμένοι ἄνδρες μὲ πληροφόρησαν ὅτι
ἔπει εὐρίσκειτο τὸ δένδρον τοῦτο δὲν ἐφαίνοντο κροταλίται

ὄφιοι· ὅθεν γενικῶς οἱ κυνηγοὶ καὶ ὄσοι ἐξ ἀνάγκης ἢ αὐτοθελῶς
περιέτρεχον τὰ δάση συνείθιζον νὰ φέρωσιν εἰς τὰ ὑποδήματα
καὶ τοὺς κόλπους αὐτῶν φηγῶς φύλλα διὰ νὰ προφυλάττων-
ται ἀπὸ τοὺς τοιούτους ὄφιοι, λέγοντες ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν
τρόπον προφυλαττόμενοι δὲν ἰθαγκάνοντο.

Ἄλλ' ἐγὼ μὴ πιστεύων εἰς τὰς τοιαύτας μαρτυρίας ἐπεθύμουν
νὰ βεβαιωθῶ ἐξ ἰδίας πείρας τὴν ἀλήθειαν. Διὰ τοῦτο μετ' ὀλίγον
ἀκολουθήσας τοὺς Κ. Kirilande καὶ Dutton εἰς τὸ κυνήγιον
τῶν δορκάδων, ὑπήγομεν πλησίον ἔλου, ἔπου τὰ ζῶα ταῦτα
συνείθιζον νὰ πίνωσι καὶ ἐμείναμεν ἐπὶ λόφου ὀλίγον τῆς λί-
μνης ἀπέχοντος. Ἄλλ' ἀντὶ δορκάδων εἶδομεν μετὰ μίαν ὄραν
τρομερὸν κροταλίτην ὄφιν, ὅστις ἐκβαίων ἀπὸ τοὺς σκοπέλους
διευθύνθη πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς λίμνης μὲ φρικώδη συρίσματα.
Ἐἶτε ἡμῶς διὰ τὰς φωνὰς, εἶτε δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἐβουθί-
σθη κατ' ὀλίγον εἰς τὴν ἄμμον τῆς ὄχθης. Ἀπὸ τὸν φόβον εἶ-
χομεν λησμονημένον νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ ὄπλα, τὰ ὁποῖα
ἔμειναν ἐπὶ τοῦ θράχου, ἐν ᾧ ἐκθαμβοὶ παρετηροῦμεν τὰ
κινήματα τοῦ πελωρίου τούτου ἰχθυοῦ. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν κρυ-
πτόμενον εἰς τὴν ἄμμον ἐπιστεῦσαμεν ὅτι ἤμαθ' αἰσωσμένοι.
Ἄλλ' ὁ ὄφις ὀρμήσας ἐξαίφνης ἠνάγκασεν ἡμᾶς νὰ φύγωμεν. Ἀγα-
θὴ τύχη ὁ σκόπελος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὐρισκόμεθα, ἦτο τόσον
ἀπότομος καὶ ἀπὸ φρύγανα κατάφυτος, ὥς ἐντὸς ὀλίγου ἤμε-
θα ἀσφαλῆς. Τότε μόνον ἐνθυμήθη τὸ ἀλεξίκακον τῶν αὐτοχ-
θῶνων βοήθημα· ὅθεν κόψας κλάδον φηγῶς καὶ εἰκὼν εἰς τοὺς φίλους
νὰ κόψωσι καὶ αὐτοὶ ἄλλων δένδρων κλάδους ἐβάδισα κατὰ τοῦ
τέρατος, τὸ ὁποῖον εὐθύς ὅτε μὲ ἶδεν ἐξώγκωσε τὸν λαίμνον καὶ
ἐσύριξε, σύνθησε τοῦτο σύνθημα τῆς ἐφόδου. Ἐπειδὴ τότε μάλι-
στα ἦτο ἀρμόδιος περίσσεια νὰ δοκιμάσω τῆς φηγῶς τὴν δύναμιν
ἀντίεινα ἐναντίον αὐτοῦ τὸν κλάδον, τὸν ὁποῖον ἐβάδισα. Δὲν ἠπῆρ-
ξεν ἴσως ποτὲ ταχύτερα μεταμόρφωσις· διότι εἰθύς ἐκυψε μὲν τὴν
κεφαλὴν, ἐσκέπασε δὲ μὲ τὸ τρίποῦν αὐτοῦ βλέφαρον τοὺς ζωηροὺς
καὶ φλογεντας ὀφθαλμούς· τὸ σῶμα αὐτοῦ ἄφριξε καὶ ἡ οὐρὰ

ἐτυλίγη. Εὐχαριστήεις ἐκ τούτου ἀπεμάκρυνα τὸν κλάδον τῆς φηγοῦ ἄλλ' εὐθύ· τότε ἀγέρθη· ἐγὼ δὲ τῷ ἰκαρουσίαισα κλάδον σφενδάμου· πλὴν ὤρμησε κατ' ἐμοῦ καὶ ἤθελε βεβαίως μὲ δαγκάσειν, ἐὰν θὲν ἐλάμβανον πάλιν τῆς φηγοῦ τὸ κλωνάριον. Ἐπαναλαβὼν πολλάκις τὸ διπλοῦν τοῦτο πείραμα ἐβεβαίωθην ὅτι ἡ φηγὸς ἔχει τῷ ὄντι αἰμωδιαστικὴν τινα ιδιότητα ἐπὶ τῷ τρομεροῦ τούτου ζώου.

E. A.

ΦΩΣΦΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Πολλάκις οἱ ναῦται μένουσιν ἰκστατικοὶ καὶ ἔντρομοὶ ἐν μέσῳ νυκτός· εἰς τὰς ἀχανεῖς τοῦ ὠκεανοῦ πεδῶσαι, τὸ πλοῖον καταλαμβάνεται πανταχόθεν, καὶ τὰ πύρινα κύματα κυλιόμενα ἀπὸ τὴν μίαν ὡς τὴν ἄλλην ἄκρην τοῦ ὀρίζοντος εἰκονίζουσιν εἰς τοὺς ὀσθλαμοὺς τὸν μυθώδη τοῦ Ἀδ. ὑ. ποταμὸν φλεγέθοντα.

Διάφοροι ἐξηγήσεις ἐδόθησαν τοῦ παραδόξου τούτου φαινομένου. Ἐπειδὴ οἱ μὲν τὸ ἀπέδωκαν εἰς τινασσῆψιν θαλασσίων ζώων, ὅθεν γεννᾶται ἀνθρακικὸν ὑδρογόνον, οἱ δὲ εἰς φώσφορον.

Ἀλλὰ τὴν σήμερον θεωρεῖται ὡς ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἡ λαμπρὰ αὕτη τῆς φύσεως φωτοχυσία προέρχεται ἀπὸ διαφορὰ ζυῦψια λεγόμενα περιληπτικῶς Μίδουσαι. Ἡ διάμετρος δὲ καὶ τὸ σχῆμα τῶν ὀργανικῶν τούτων ὄντων διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν διαφανῆ Μίδουσαν *reluctans*, ἥτις ἔχει 8 δακτύλων μᾶκρος ὡς τὴν σπινθηροβόλον Νηρηΐδε, ἥτις μόλις φαίνεται. Ὁ φωτεινὸς Καρκίνος *Cancer fulgens* ἔχει ὁμοίως τὴν παράδοξον ταύτην ιδιότητα.

Τὸ ἀποστιλβόμενον φῶς ἀπὸ τὴν φωσφορικὴν Μίδουσαν, εὐρισκομένην εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἔχει τόσην δύναμιν ὡς τε οἱ ἄλιες διευθύνονται καὶ ὀδηγούνται ἀπ' αὐτὴν, ὅταν ῥίπτωσιν ἢ διατάττωσιν τὰ δίκτυα. Ὁ Σπαλλανσάνης λέγει ὅτι τότε μόνον αὐτὴ γίνεται ὀρατὴ, ὅταν εὐρίσκηται εἰς κίνησιν

Τὸ αὐτὸ δὲ τοῦτο παρατηρήθη καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα εἶδη. Ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς μεσογείου Φωλαῖς, δίθρον ὀσρακώδερμα φωτοβολεῖ ὁμοίως τὴν νύκτα.

Μεταξὺ ὅμως ὄλων τῶν εἰρημένων καὶ ἐν ἴσῳ δὲν δύναται νὰ συγκριθῇ κατὰ τὴν λαμπρότητα τοῦ φωτός μὲ μικρὰν τινα Μίδουσαν, ἥτις ἔχει τριῶν τὸ πολὺ δακτύλων ἔκτασιν, κυλειδροειδὲς σχῆμα, καὶ ἀπὸ τὰς δύο ἄκρας τὴν μὲν κινήτην, τὴν δὲ ἀκίνητον.

Μόλις ὁ ἄνεμος κλίνει εἰς τὸν Βορειοδυτικόν, ὅλα τὰ θάλασσα ταῦτα ζῶα διὰ μιᾶς ἀφανίζονται· ἐξ' ἐναντίας δὲ λαμπουσι μὲ τὸν ἀνατολικὸν ἄνεμον.

Ὁ Κ. Ριβέλ μέλος τῆς ἀκαδημίας τῶν Παρισίων παρατήρησε μίαν νύκτα εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν (*Malabar*) ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης χιονολαμπῆ. Ὁ δὲ Κουδ καὶ Δελαπένας τὴν ἴδον πολλάκις ἐξ ἐναντίας μὲ κίτρινον ὡς ἀχύρου χρῶμα.

Εἰς δὲ τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν πολλὰ ἄλλα εἶδη ἐντόμων τοῦ γένους ἰλατπίου ἀποστίλβουσι τόσο λαμπρὸν φῶς ἐν μέσῳ τῆς νυκτός, ὡς τε ἐν βάλῃ τις ἐν ἔκ τούτου εἰς φύλλον βιβλίου δύναται νὰ διαβάσῃ καὶ τοὺς μικροτάτους χαρακτῆρας. Ἡ Νυκτολαμπὶς ἔχει ἐνός καὶ ἡμίσεως δακτύλου μέγεθος, χρῶμα βαθύ καὶ ἐκατέρωθεν τῶν πλευρῶν διαφανῆ καὶ μικρὰν χυσοειδῆ κηλίδα ἀνάλογον μὲ τὴν τῆς κυγολαμπίδος, ὅθεν ἐξαστράπτει λαμπρότατον φῶς ἐν καιρῷ νυκτός. Ὅκτω ἢ δέκα ἐκ τῶν ζυῦψίων τούτων εἰς φιάλην περιεχόμενα φωτίζουσιν ὡς αἰσυνειθισμένοι λαμπάδες (ἡ ἀλειμματοκηρία). Διηγούνται μάλιστα ὅτι οἱ αὐτόχθονες τῆς Χαϊτῆς (*S. Domingue*), πρὶν ὑπάγωσιν ἐκεῖ οἱ Ἰσπανοὶ, μόνον μὲ τοιαῦτα ἔντομα ἐφωτίζοντο. Ὅτε δὲ ὁ Ὁυμάς Καβάδης καὶ ὁ Ρεβέρτος Δουδλεῦς πρὸ τοῦ Κόμητος Λεϊσεστέφ ἀπέβιβάζθησαν κατὰ πρῶτον εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν Ἀμε-

ρικωνικῶν Κυκλάδων (Antilles) βλέποντες τόσα φῶτα κινούμενα εἰς τὰ δάση ἐνόμισαν ὅτι οἱ Καραΐβοι συνήλθον πολυάριθμοι νὰ τοὺς ἀποδιώξωσιν, ὅθεν ἔσπευσαν νὰ ἐπιστρίψωσιν εἰς τὰ πλοῖα.

Ἰκάρουσι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ νέου κόσμου φωτεινὰ ἔντομα, ἀλλ' ὡς πάντων κάλλιστον θεωρεῖται ὁ φανοφόρος ἢ λυγροῦχος fulgors lanternaria καὶ ὁ πυρσοῦχος candelaria ἐπειδὴ λάμπουσι τόσον, ὥςτε διὰ νὰ βλέπῃ τις βαδίζων ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀρκεῖ νὰ κρατῇ ῥάβδον ἔχουσαν τρία ἢ τέσσαρα ἐκ τούτων εἰς τὴν ἄκρην.

Τὰ ζῶντα ταῦτα εὐρίσκονται καμπληθεῖ εἰς τὸ Σουρινάμ. Οἱ Ἴνδοι λέγει τις περιηγητῆς, τῆς μεγάλης ταύτης χώρας μοι ἔφερον φωτιβόλα τινὰ ἔντομα χωρὶς νὰ μοι εἴπωσιν αὐτῶν τὰς ιδιότητας, ὅθεν τὰ ἔκλεισα εἰς πυξίδα ξυλίνην. Ἀλλὰ περὶ μέσας νύκτας διήγειραν τόσον θόρυβον, ὥςτε ἐξῆπνησα ἐκστατικὸς μὴ δυνάμενος νὰ καταλάβω τοῦ πράγματος τὴν αἰτίαν. Προσέχων ἔμως ἐνόησα ὅτι ἡ ταραχὴ ὅλη προήρχετο ἀπὸ τὴν θήκη. Διὰ τοῦτο ἐσπούδασα νὰ εἶν ἀνοίξω, ἀλλ' ἐτρόμαξα πολὺ πλείοτερον βλέπων πλῆθος ἀκτιγῶν διασκοιδαζομένων εἰς τὰ ἔξω καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον ἐξήρχοντο τὰ ζῶντα αὐξάνε τὸ περιχυνόμενον φῶς. Συνειθίσας δὲ εἰς τὸ φαινόμενον ἐδοκίμασα ὅτι ἐνὸς μόνου ἢ λάμψης ἀρκεῖ εἰς ἐφημερίδος ἢ βιβλίου ἀνάγνωσιν.

Ὁ Δόκτωρ Δάρουεν νομίζει ὅτι τὸ φῶς τοῦτο χρησιμεύει εἰς τὰ ἔντομα πρὸς εὐρεσιν τῆς τροφῆς αὐτῶν ἐν καιρῷ τοῦ σκότους. ἀλλὰ φαίνεται πιθανώτερον ὅτι διακρίνει τὸ ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν γένος, καθὼς διακρίνουσιν αὐτὸ διὰ τῆς ἰχνηλασίας τὰ μεγαλύτερα ζῶα.

ΙΑΤΡΙΚΑ.

Ἀντιχοληρικὰ παραγγέλματα.

Ὅτι ἡ δυσώνυμος ἀρρώστια, ἢ ὅποια τῶσδε ἦδη χρόνους

μαστιζει τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην διαδίδεται ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς ἄνθρωπον, οἱ ἱατροὶ σχεδὸν ὅλοι τὸ ἀρνοῦνται ὁμοφώνως· ἀλλ' ὁ κόσμος δυσκολιύεται νὰ τὸ πιστεῦσῃ, καὶ ὁ ὀρθὸς δὲ λόγος αὐτὸς, δεινισχύει νὰ ἀποδείξῃ πῶς τὸ πάθος τοῦτο ὁρμώμενον ἀπὸ τὰς ἔχθρας τοῦ Ἰάγγου καὶ τοῦ Ἰνδοῦ κατήνησε προοδευτικῶς εἰς τὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ὡς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν ἐσχάτως.

Ὅποιαδήποτε ὑπάρχη ἢ ἀληθὴς τοῦ κακοῦ φύσεως, ἐπαπειλούμεθα ἀπὸ μέγαν κίνδυνον καὶ ὅλοι ὀφείλομεν καὶ δι' ἔργων καὶ διὰ λόγων, εἰ δυνατόν, νὰ τὸν προλάβωμεν. Ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπουσα εἰς τοῦ Κράτους τὴν ἀσφάλειαν ἐφρόντισεν ἤδη περὶ τούτου τὰ ἀναγκαῖα. Ἀλλὰ καὶ ἐπιδημικοῦ ὁσθέντος τοῦ θληθρίου τούτου πάθους, καθὼς πολλὰ ἄλλαι ἀρρώστιαί, αἱ ὑπεῖαι εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς φθοροποιῦ αὐτῶν δυνάμειος γίνονται μiasματικά καὶ διαδόσιμοι, τὴν αὐτὴν προσοχὴν πάλιν πρέπει νὰ λάβωμεν καὶ εἰς τοὺς αὐτοὺς προφυλακτικῶς καὶ θεραπευτικῶς νὰ καταφύγωμεν τρόπους.

Κάνεις ἱατρὸς, ἀνεξαιρέτως δὲν δύναται νὰ συμβουλευσῇ ὡς ἀπολύτως προκρίτοτερον καὶ ἑσθαιωμένον ἐκ πείρας τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἱατρικόν. Ὅθεν κατ' αὐτὴν μάλις τὴν περίσσειαν ἢ ζωῆ τῶν πολιτῶν, καὶ ἡ ὑπασχίς τόσων δυσυχῶν ἀνθρώπων κρέματα ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν τῶν ἱατρῶν κρίσιν, νοσησοσύνην καὶ προμήθειαν.— Ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ εὕρῃ ἡμᾶς ἡ μάστιξ αὕτη ὅπως ἀνετοίμους ὡς μωρὰ πρόβατα, τὰ ὅποια φέρονται εἰς τῆς σφαγῆς τὸν τόπον, χωρὶς νὰ ἐνηθώσωσιν, ἐκρίναμεν νὰ ἀναφέρωμεν συντόμως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὅσα εὐρήκαμεν ἐφίλημα βλέποντες πλῆθος χοληρικῶν εἰς πολλὰ τῶν Παρισίων νοσοκομεῖα τέσσαρας ὡς ἕξ κατὰ συνέχειαν μῆνας.

Ἄν εἰς πᾶσαν ἐπιδημικὴν νόσον ἐφάνη ἐφέλιμος ἢ εὐταξία τῆς διαίτης, κατ' ἐξοχὴν ὅμως εἰς ὅλας σχεδὸν τῆς Εὐρώπης τὰς πόλεις, ὅπου ἐνέσκηψεν ἡ χολέρα ἐξεδόθησαν ἰδιαιτέραι περὶ προφυλακτικῶν τρόπων διὰ τῆς διαίτης παραγγελίαι. Γενικῶς παντοῦ

ἢ πολὺφαγία ἐκρίθη βλαπτικὴ, τὰ χορταρικὰ καὶ ὅσα ἄλλα κινουσι τὴν κοιλίαν καὶ φέρουσι διάρροϊαν, καθὼς τὸ γάλα καὶ πολλὰ ὀπωρικὰ, ἐμποδίσθησαν καὶ μετρία μόνον χρῆσις συχωρήθη τοῦ κρέατος. Πολλὰ παραδείγματα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ προκιμένη ἀρρώστια ἐπισκῆπτει μάλιστα εἰς τοὺς φιλοπέτους. Ὅθεν ἡ ἱγκράτεια τοῦ οἴνου καὶ τῶν ἄλλων μεθυστικῶν ποτῶν πρέπει νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πάντα ὡς νόμος ἀπαραβάτος. Ἀλλὰ διὰ τοῦτου δὲν ἀπαγορεύομεν τὸν οἶνον, ἀλλὰ τὴν ὑπερβολὴν μόνον ὁ νέος καὶ ὀξινὸς φέρει ἐξαιρετικῶς λυπηρὰ ἀποτελέσματα, ὁ δὲ μέλας συμφέροι νὰ προτιμᾶται παρὰ τὸν λευκὸν (κίρρον). Πικάριοι οἱ πλούσιοι ὅσοι ζύνονται καὶ αὐτὸν νὰ συγκεράσωσι μὲ ὀλίγον ἀνθρακικοῦ ἀερίου ὕδωρ, καθὼς τὸ λεγόμενον Seltz.

Εἰς τὴν Βιέννην παρατηρήθη, ὅτι σπανίως ἐφάνη χολέρα εἰς τὰ δωμάτια ἐκτὸς τῶν οἰκίων ὅσα ἦσαν ἐξραμμένα πρὸς ἀνατολὰς ἢ πρὸς μεσημβρίαν. Τοῦτο ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς θερμότητος, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φυλαξώμεν καθ' ὅλου τοὺς τρόπους περὶ τὸ σῶμα, φρουρῶντες μάλιστα μάλ्लινον ὑποχιτώνιον.

Ἡ πείρα ὁμοίως ἐκληροφόρησεν ὅτι τὴν ἡμετέραν ἰατρικὴν τῆς χολέρας ἐφάνη πάντοτε εὐκολωτέρα, ὅσα τὰ βοηθήματα ἐδίδοντο εἰς τοὺς πάσχοντας συντομώτερον καὶ προῖμότερον, καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἔφοδον ἤδη. Ἐκ τούτου συμπεραίνομεν πρὸς ἀναγκαῖον ὑπάρχει νὰ γνωρίζωσιν ὅλοι τὰ πρῶτα σημεῖα, τὰ ὁποῖα προμηνύουσι τὴν ἐπιβολὴν τῆς νόσου. Αὐτὰ δὲ ἀναμφαίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλιῆστον τῆν νύκτα ἢ τὸ πρωτὶ, δηλ. ἐκλυσις αἰφνηθῆτος, ἡ αἰσθησις θάρους καὶ κόπων καθ' ἕλα τὰ μέλη, ζάλη τῆς κεφαλῆς ἀνάλογος μὲ τὴν ὁποίαν πάσχομεν ὅταν ἀναπνέωμεν τὸν ἀτμὸν ἀναμμένων ἀνθράκων, ἴλιγες καὶ σκοτόδιος καὶ ἠλιθίσις, κυνάωσις τοῦ σώματος καὶ μολυβδόχρους ὡχρῆτις τοῦ προσώπου καὶ ἰδιαιτέρα τισ ἀλλοίσις τῶν χαρακίμων, βόλωσις εἴτε ἀκόσβις τῆς λαμπρότητος τῶν ὀφθαλμῶν καὶ μελανότητις τῶ ὑποπίων, ἀναριξία καὶ διψαψυχρῶν ποτῶν, καρδιωγμός καὶ στηθόπονος καὶ πύ-

ρωσις (καίλα) εἰς τὸ ἐπιγαστρικόν, βορβορυγμοὶ τῶν ἐντέρων κώλικες δεινοὶ, διάρροια συγχρόνως καὶ ἔμετος ὀρρώδεις καὶ ἄφθονοι, κατὰψυξις τοῦ σώματος, κρυερός ἰδρὼς καὶ ῥίγος καθ' ὅλην τὴν ῥῆξιν, ἐπίσχεσις τῶν οὐρῶν, νάρκη τῶν κάτω μελῶν, μάλιστα δὲ τῶν γαστροκνημίων συνολκὴ καὶ σπασμός. Ἀλλὰ τὰ θλιβερὰ ταῦτα συμπτώματα δὲν ἔρχονται διὰ μιᾶς ὅλα, οὔτε ἀσφαλλάκτως κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπιθέσεως. Ὅσάκις ὅμως φανῶσι τὰ πλεῖότερα, καὶ ἐξαιρετικῶς τοῦ προσώπου ἢ ἀλλοίωσις, ἢ γυμνωσις, ὁ καρδιωγμός, ἢ πύρωσις, οἱ βορβορυγμοὶ, καὶ ἡ κατὰψυξις, ἀνάγκη νὰ καταφύγωμεν εὐθὺς εἰς τοῦ ἱατροῦ τὴν βοήθειαν.

Ἄλλ' ἔως οὗ αὕτη ἔλθῃ, πρέπει καθ' ἑαυτοὺς νὰ κινήσωμεν τὴν διαφύρησιν (ιδρώτα) καὶ νὰ θερμάνωμεν τὸ σῶμα. Χάριν δὲ τοῦτου συμφέροι νὰ τυλιξώμεν τὸν πάσχοντα μεταξὺ δύο μαλλίνων σκεπασμάτων (ἰγκοιμήτρων) θερμομασμένων μὲ σίδηρον, τὸν ὁποῖον περιώμεν πολλάκις ἐπάνω τοῦ σώματος, καὶ κρατοῦμεν μάλιστα πλεῖοτερον εἰς τὸ κοῖλον τοῦ στομάχου, εἰς τὰς μασχάλας καὶ εἰς τὸ μέρος τῆς καρδίας. Ἐπειτα τρίβομεν εἰς πολλὴν ἕραν τὰ μέλη μὲ ψήκτραν (βοῦρτσαν) ἢ ἐρεθιστικὴν ὑγρὴν, προσέχοντες μὴ μὲν ἀσκήσις ποτὲ ὁ ἀρρώστος.

Ὡς ὑγρὸν δὲ συμβουλευόμεν τὸ ἀκόλουθον, τοῦ ὁποῖου τὴν χρῆσιν εἶδομεν αὐτοφει ἰδιαιτέρως ὠφέλιμον διατρίβοντας κήνας πολλοὺς εἰς Παρισίους ἐν καιρῷ χολέρας.

Ῥακῆς (ἀνά μιάν λίτραν)
Ὁξυδίου

Ἀλεύρου σινακοσπόρου ἡμίσειαν οὐγγίαν.

Καφουράς δύο δραχμάς.

Κοινὸν πεκέρως ὁμοίως

Σκελίδα σκορόδου κοπανισμένου μιάν.

Ἐλε ὅλα τὰ εἶδη ταῦτα εἰς φιάλην καλῶς ἐπιτωματι-
(Φ. ΣΤ'.) Β'.

σμένην καὶ ἄφες νὰ διαδραχῶσιν 3 ἡμέρας ἐκτεθειμένα εἰς τὸν ἥλιον.

Αἱ τρίψεις πρέπει νὰ γίνωνται κατὰ συνέχειαν καὶ ὁ ἀσθενὴς νὰ μείνῃ πάντοτε σκεπασμένος. Δυνάμεθα προσέτι νὰ βάλωμεν σιναπισμοὺς εἰς τὴν ράχιν καὶ τὴν κοιλίαν, ἢ καταπλασμάτα ἀπὸ λινοσπόρου ἄλευρον βαντισμένα με πνεῦμα τερεβενθίνης. Ἄλλὰ πολλοὶ μετεχειρίσθησαν καὶ μικρὰ σακκύλιζ γιμισμένα ἀπὸ ἄμμον ἢ σποδὸν ζεστήν, τὰ ὁποῖα ἔβαλλον ἐπάνω τοῦ σώματος εἰς διάφορα μέρη. — Ὡφελεῖ δὲ ὁμοίως καὶ ὁ ἀτμός τοῦ ὀξυδίου καὶ τῆς καφουράς γινόμενος ὡς ἐφεξῆς. Ζίστανε χαλίκια ἢ ὀπτὰς πλίθους (τοῦβλα) ἢ κεραμίδια ἢ καὶ σιδήρου κομμάτια, βάλε ὑποκάτω θρανίου ἀγγεῖον πῆλινον περιέχον ὀξυδίον με 2 δραχμὰς καφουράς ἀναλυμένης εἰς ἀλκοόλιον (σπύρον τοῦ κρασίου). κάθισον ἔπειτα τὸν πάσχοντα γυμνὸν ἐπάνω τοῦ θρανίου καὶ σκέπασον κατόπιν με ζεστὰ σκεπάσματα μάλλινα ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν· ρίψαι τὰ χαλίκια ἢ κομμάτια σιδήρου ἀλλεπαλλήλως εἰς τὸ ὀξυδίον διὰ νὰ ἐξαφθῇ ὁ ἀτμός. Τὸ λουτρὸν τοῦτο πρέπει νὰ διαρκέσῃ 10 ὠ: 15 λεπτά.

Ἄρ' οὐ ἐκβλήθῃ ὁ ἄρρωστος πρέπει νὰ μείνῃ κατὰκλιτος καὶ σκεπασμένος με ξηρὰ καὶ θερμασμένα ἐγκόμπτρα. Ἄν δὲ κατὰ δυστυχίαν δὲν ἰδρῶσῃ, ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ τρίψεις ἕως οὐ ἔλθῃ ὁ Ἴατρος.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτων ἡ πάσχων πρέπει καὶ ἐσωτερικῶς νὰ θερμανθῇ· ἔθεν τετράκις τῆς ὥρας δίδεται εἰς αὐτὸν κίαθος (τάσσα) διαβρέγματος μίνθος ἢ μελισσοφύλλου, δις δὲ τῆς ὥρας ἀμέσως πρὸ τῆς πόσεως ταύτης 12 ὠ: 15 βανίδες ἀνισώδους καὶ καφουράκης ἀμμωνίας. (Γίνεται δὲ τὸ μίγμα τοῦτο με ἀλκοολίου 12 οὔγγιας, ἀμμωνίας 18 βαθ. 3 οὔγγιας, αἰθεραλαίου 1|2 οὔγγιαν, καφουράς 1 | 2 δραχμὴν, ἔνωσον καὶ διατήρησον εἰς φιάλας εὐκλειστου) εἰς κοχλεχρίαν ὕδατος, ὅπου ἀνέλυσεν ὀλίγον κόμμι. Ὡφελεῖ δὲ ὁμοίως καὶ ἡδόςαι 15 ὠ:

20 βανίδων ἀμμωνίας ἀπλῆς κατ' ἡμίσειαν ὄραν εἰς ὀποιονδήποτε ὑγρὸν προστιθεμένης. Ἄλλὰ δὲν πρέπει νὰ δοθῇ εἰμὴ ἄπαξ ἤδη πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ Ἴατροῦ. Τὸ χαμαιμήλον, ἢ χημαιάκτη (κουφοξυλιά) καὶ τὰ ὅμοια δύνανται νὰ ἐμβωσιν εἰς χρῆσιν ἀρμοδιώτατα. Τὰ δὲ ἔκιπλα καὶ ὀθόνια τοῦ ἀσθενοῦς συμφέρει πάντοτε νὰ σαπωνίζωνται.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω συμβουλεύομεν ὁμοίως τὴν χρῆσιν κατ' ἀρχὰς τοῦ λουτροῦ τῶν ποδῶν καὶ τῶν κνημῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ρίπτομεν ἄλλας, τῶν καταπλασμάτων τῆς κοιλίας συνθέτων ἀπὸ λινοσπόρου ἄλευρον καὶ κώδια (παπαρούνας κεφαλὰς) ἢ ἀντὶ τοῦτου βαντισμένα με ὀλίγον λαοῦδανον, τῶν ναρκωτικῶν κλυστηρίων συγκειμένων ἀπὸ τὰ αὐτὰ εἶδη καὶ μάλιστα τὰς τοπικὰς καὶ γενικὰς αἵματος ἐξαγωγὰς, ὅταν ὑπάρχῃ καύσων.

Ἐπίκεινα δὲν δυνάμεθα νὰ προθώμεν χωρὶς νὰ καταπατήσωμεν θεβήλως τῆς ἐπιστήμης τὸ ἱερὸν, εἰς τὸ ἵποῖον ποτὲ δὲν ἐμβαίνει ἀκινδύνως ὁ ἀμύητος. Ἄλλ' ὡς προφυλακτικὸς κανὼνας ἀλκοῦσιν ἀναμφιβόλως καὶ ὅσα εἴπαμεν. Ὅταν δὲ ἤδη αὐξήσῃ τὰ συμπτώματα καὶ ἡ νόσος καταλάβῃ ὀλόκληρον τὸν ὀργανισμόν τοῦ ταλαιπώρου ἀνθρώπου, μόνος ὁ Ἴατρος δύναται νὰ διακρίνῃ τὸ κατάλληλον εἰς τὴν παρούσαν κατὰστασιν φάρμακον. Εὐχῆς ἔργον νὰ τύχῃ καὶ ἔμπειρος τοῦ πράγματος, ὥστε νὰ μὴ διορίζῃ τίποτε ἀπὸ συστηματικὰς ιδέας κινούμενος, τὸ ὁποῖον δὲν εὐτύχησε νὰ ἰδῇ ὠφέλιμον. Ἄλλὰ κατὰ δυστυχίαν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅσον γνωρίζομεν, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν καθέδραν ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλοι Ἴατροὶ τῆς χολέρας αὐτόπται, ὥστε φανταζόμεθα εἰς πόσα δοκίμια ἐνδέχεται νὰ παρεκτέσωσιν ὡ: καὶ αὐτοὶ οἱ φοβηροὶ καὶ ἀκαταγώνιστοι τῆς Ἴατρικῆς ἤρωες ὀδηγούμενοι ἀπὸ καὶ ὄντολογικὰς μόνον ιδέας. Ἄν ἡ ἀγερῶχος καὶ ὑπέροφρος φιλαυτία τοῦ ἀνθρώπου τοῖς συγχωρημίαν στιγμὴν νὰ ἀκούσῃ τῆς συνειδήσεως τὴν φωνήν, τοῦς ὀρκίζομεν εἰς ὅτι ἔχουσι περισπούδαστον καὶ εἰς αὐτὰ τῶν χρησιμολόγων

διδασκάλων, τοὺς ὁποίους λατρεύουσι τὰ σεμνὰ ὀνόματα·
να μὴ ἐξ-ετλησῶσι τὰ κλεῦσια φαρμακοπωλεῖα καὶ τὸ
πτωχὸν βαλάντιον τῶν ἀρρώστων ζητοῦντες ἀλληλοδιαδόχως
πολλὰ ἱατρικά, τῶν ὁποίων δὲ γνωρίζουσιν οὔτε ποτὲ παρε-
τήρησαν ἰδιαιτέρως τὴν ἐνέργειαν· να μὴ μεταχειρισθῶσι τοὺς
ζῶντας ἢ ἡ ἀνθρώπους ὡς κήλινα ἀγγεῖα χηρῶν πειραμά-
των καὶ να μὴ καταστήσῶσι τὴν αἰνιγματώδη θεωρίαν ἐπι-
σφαλῆ καὶ βλαβεράν εἰς τὴν πράξιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ασφαλιστικαὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς ἐταιρεῖαι.

Δυσκόλως δύναμθα να συμπεράνωμεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ τῶν
πολιτισμένων λαῶν, με ποίους τρόπους ἢ κοινωνία θαδίζει
ἀκαταπαύστως εἰς τὸν ἀπέραντον τῆς τελειότητος δρόμον
καὶ πόσα βοηθήματα εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ παρόντος καὶ
τὴν ἀφάλειαν τοῦ μέλλοντος εὐρίσκει ἅμα γεννῶμενος ὁ ἄν-
θρωπος. Τὸν ποικίλον τοῦτον καὶ πολύπτυχον χάρτην εἰς τὸ
παρὸν σύγγραμμα ἔχομεν σκοπὸν να ἀναπτύσωμεν παρι-
στῶντες ὅλας τὰς φάσεις τοῦ βίου. Τὸ παράδειγμα ἐγ-
χαράττει θαδύτερον εἰς τὸν νοῦν τὰ πράγματα καὶ σωματο-
ποιεῖ, ὡς εἰπεῖν, τὰς ιδέας. Κατὰ δυστυχίαν ἢ ὕἤη περισσεύει
τόσον, ὥστε ζητεῖ πολλῶν ἀνδρῶν συνδρομὴν. Ἀλλὰ τοῦ ἀξι-
επαίνου τούτου ἐπιχειρήματος τὴν δύσκολον καθόρθωσιν μὴ
μετρήσαντές τινες ἐνόμισαν ὅτι θέλουσι τιμηθῆν ἀπὸ τὸ κοινὸν
ὡς πνευματώδεις καὶ προκομμένοι καὶ χρηστοθήεις γράφοντες
ἐναντίον ἡμῶν θαναύσους καὶ καπηλικὰς λοιδορίας. Ὅθεν ἐν
ῥῆλίπίζομεν συνεργούς, εὐρίσκομεν Ζωῆλους καὶ μικροπρεπεῖς
υποφάντας, οἱ ὅποιοι ὅμως κρυπτόμενοι ὀπισθεν ἄλλων δὲν

παρόρησιάζθησαν να δικαιώσωσι τοὺς λόγους αὐτῶν με παρη-
ματικὰς ἀποδείξεις, με ἐπιστημονικὴν ἀνσκευὴν τῶν ἀθρῶν,
με εὐσχημοσύνην καὶ φιλαλήθειαν. Ἀλλὰ συνειδημένοι να
ἐπικαθῶνται εἰς τὰ σαπιά ὡς αἰμῦλαι, ἐζήτησαν παντοῦ
σφάλματα· ἐσπούδασαν να χύσωσι τοῦ φρόνου τὸ φάρμακον.
προθυμήθησαν καὶ ὅσον ἐδύναντο με βωμολοχίας ἀναισχύντους να
καταπαύσωσι τὴν ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος, ὅμοιοι με τὰ
ἔντομα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα περιπέτονται πέριξ τοῦ φωτός διὰ να
τὸ σβέσωσιν. Ἄλλ' ἡμεῖς, φρονῶντες γενναῖο-ερα θέλομεν ἀκολου-
θήσειν ἀτάρχει να ἐξετάζωμεν ἀλληλοδιαδόχως κατὰ πάντα
τὴν εὐνομον καὶ βιομήχανον Εὐρώπην. Ἐπειδὴ δὲ μεταξύ ὅλων
τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα κατοικαῖσι τὴν εὐδαίμονα ταύτην χώραν
δύω μάλιστα ἐπικρατοῦσι καὶ ἐναμιλλώμενα τροχάζουσι σχεδὸν
παράλληλα εἰς τῆς δόξης τὸ πλατύτατον στάδιον, αὐτὰ ἀρκεῖ
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὡς τύπον περὶ πάντων να προβαλῶμεν.

Ἰπάρχουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν πρό τινων ἐθνῶν ἐταιρεῖαι
τινες ἀσφαλιστικαὶ τῆς ζωῆς λεγόμεναι, αἱ ἑποῖαι ἔχουσιν
ἐξαιρετον χρηματιστικὴν δύναμιν καὶ ἄπειρον ἠθικὴν ἐπιρροὴν
μάλιστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Δι βιομηχανικαὶ τάξεις, οἰκημα-
τοῦχοι, οἰτοκισαί, οἱ γεωργοί, οἱ ἔμποροι κτλ. ὅλοι ἐν ἐνὶ λόγῳ,
ὅσοι θέλουσιν να ἀποταμιέσωσι, νεί ὄντες τοῦ γήριος ἐφεδία,
να κληροδοτήσωσι δυστυχεῖς οἰκείους καὶ φίλους εἰς τοῦτον
τὸν τρόπον καταφύγουσιν. Ἡ σκευωρία, ὁ ἀδυσώπητος καὶ
ἀκηρῆς τοκισμὸς ἐνεδρεύουσι παντοῦ διὰ να ἀρπάσωσι τὰ χρη-
ματικὰ κεφάλαια καὶ να καταναλώσωσιν αὐτὰ εἰς ριψοκινδύ-
νους καὶ ἀπονενομημένας ἐπιχειρήσεις. Ὅθεν πρέπει ἀναγκαίως
ἢ προμήθεια να τὰ μετατρέψῃ ἀπὸ τὸ βαθύτατον τοῦτο
παράθρον καὶ να τὰ φέρῃ εἰς σωτηριώδες ἄτυλον.

Ἡ ἐπὶ τῆς ζωῆς ἀσφάλεια ὑπάρχει συμβόλαιον, δύναμει
οὔ ὁποῖου ἐταιρεία ἀναδέχεται να πληρώσῃ εἰς ἀνθρωπὸν
να ἢ διαρισμένην χρημάτων ποσότητα εἰς ῥητὴν ἐποχὴν, ἢ
ἦσιον ἐφ' ὅσον ζῆ τόκον, ἀφ' οὔ λαθῇ πρῶτον ἐκεῖνην.

Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου τὸ φιλανθρωπικὸν τῆς τοιαύτης ἀσφα-
λείας κατάστημα ἐπογγέλλεται νὰ μετρήσῃ μετὰ τοῦ ἀσφα-
λισθέντος τὸν θάνατον κεφάλαιον συμφωνημένον εἰς τὸν παρ'
αὐτοῦ διωρισμένον ἄνθρωπον ὡς ἀνταλλαγὴν τινος ποσότητος,
τὴν ὁποίαν ἐτησίως κατέβαλλεν ἐφ' ὅσον ἐζη. Θίλω π. χ.
ἤδη εἰς τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας μου ἔτος νὰ λάβῃ διὰ μιᾶς ὁ δεῖ
να φίλος μου, ἀφ' οὗ ἀποθάνω 10.000 δραχμάς. Συμφωνῶ ἄρα
νὰ δίδω κατ' ἔτος 196. δραχμάς. ἂν ὅμως ἔχω 25 ἐτῶν ἡλι-
κίαν θέλω δῶσει 221 καὶ θαθμηθῶ ἀναλόγως 249 εἰς τὸ
30 ἔτος 328 εἰς τὸ 40, 466 εἰς τὸ 50.

Ἡ προκαταβολὴ ἄρα εὐξάνει μὲ τὴν ἡλικίαν καὶ ἰδοὺ ὀλό-
γος. Ἐπειδὴ ἡ ἀνθρώπινος ζωὴ συνίσταται εἰς ποσοδιωρισμένον
σχεδὸν ἀριθμὸν ἐτῶν, πρόδηλον ὅτι ὅσα ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλει-
ότερα, τόση πλησιάζει εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τόση ὀλιγώτερα
ἔτη θέλει πληρώσει τὴν προκαταβολήν, περὶ ἧς ὀλόγος. Ἄν
αὕτη ἦτο ὁμοία δι' ὅλους, ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία ἐζη-
μιῦτο ὡς πρὸς τοὺς γηραιότερους. Ἡ προκαταβολὴ ἄρα τῶν 20
τούτων ἐτῶν πρέπει νὰ ἔχῃ βᾶσιν τὴν ἡλικίαν τοῦ ασφαλι-
ζομένου, διότι ὁ εἰκοσαετής φυσικῶς θέλει ζῆσει μακροβιώτε-
ρος παρὰ τὸν τεσσαρακοντούτη· ὅθεν θέλει ἀποδίδειν τὴν προ-
καταβολήν ταύτην εἰς πλειότερα ἔτη καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα
πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μετριώτερα.

Δι' ἀσφαλιστικὰ ἐπὶ τῆς ζωῆς αὐταὶ ἐταιρεῖαι φαίνονται ὅτι
ἔχουσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον σαλεύουσαν θάσιν· ἐπειδὴ ἂν ὁ
ἀσφαλισθεὶς ἀποθάνῃ τῇ ἐπαύριον τοῦ συμβουλευτοῦ, ἡ ποσότης
τὴν ὁποίαν προσδώρισε, θέλει δοθῆν ὁμοίως πρὸς τὸν ὀνομασμέ-
νον ἄνθρωπον, ἂν καὶ δὲν ἔδωκεν εἰρῆ μόνον ἀπαξ προκατα-
βολήν. Ἄλλ' αἱ κατὰ μέρος αὐταὶ τῶν ἐταιρειῶν ζημίαι
ἀφανίζονται εἰς τοὺς γενικοὺς λογαριασμοὺς· ἐπειδὴ διὰ τῆς
καταστατικῆς, ἣτις προώδυσεν ἐσχάτως τόσον, δυνάμεθα
νὰ μάθωμεν ἀκριβῶς τὴν ποσότητα καὶ τὸν χρόνον μάλι-
στα τῶν ἀποδιώσεων θεωρουμένων γενικῶς εἰς τὰ πλήθη.

Γνωρίζομεν τῶνδ' ὅτι εἰς τοὺς ταύτης ἢ ἐκείνης ἡλικίας
ἀνθρώπους ἀποθνήσκουσι τόσοι ἐντὸς τόσων χρόνων, ὥστε ἂν αἱ
ἐταιρεῖαι λαθάνωνται ὡς πρὸς τὰ ἄτρα, δὲν σφαλλοῦσιν
ὅμως διόλου ὡς πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ ἀκολουθῶς τὰ χρημα-
τικὰ αὐτῶν ἐπιχειρήματα στηρίζονται εἰς βεβαίαν καὶ ἀδιά-
φυστον θεωρίαν.

Κρίνωμεν ἤδη πόσην ὠφελίαν δύναται νὰ προξενήσῃ τοι-
αύτης ἐταιρείας κατάστασις διὰ τὸ εὖ εἶναι τῶν ἐργατῶν καὶ
μίσων τάξεων τοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἡθικὴν αὐτῶν
βελτίωσιν. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν τύχην τοῦ φίλου σου,
νὰ ἀνταμείψῃς τινὸς τὰς ὑπηρεσίας, νὰ προκίση ἀγαθοεργίας
καταστήματα, σχολεῖαν νοσοκομεῖον, ἢ ἐκκλησίαν, δύνασαι νὰ
ἐκπληρώσῃς τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην χωρὶς νὰ βλάψῃς τοὺς κληρο-
νόμους — Ὁ πατὴρ τέκνων δύναται ὁμοίως διὰ τοιοῦτων ἐτη-
σίων οἰκονομιῶν (ἀποταμιεύσεων) ν' ἀφήσῃ εἰς αὐτὰ ἀπο-
θνήσκων χρηματικὴν ποσότητα, ἣτις θέλει τὰ ἐλευθερώσει ἀπὸ
τὴν ἔνδειαν ἢ χρησιμεύσει εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν καὶ
ἀποκατάστασιν.

Δι' ἐταιρεῖαι ὅμως αὐταὶ δὲν περιορίζονται εἰς τὰς μετὰ θάνατον
μόνον χορηγίας· ἀλλὰ δίδουσι καὶ ἐν ᾧ ἔτι ζῆ ὁ ἀσφαλισθεὶς.
Τοῦτο δὲ ζητεῖται μάλιστα ἀπ' ἐκείνου, οὔτινας θέλουσι νὰ
αὐξήσωσι τὰς προσόδους αὐτῶν ἢ τὴν εὐπορίαν τοῦ γήραος, ἢ
νὰ ἔχουσι καταφύγιον ἐν καιρῷ ἀνεγκλίτων δυσκληριῶν καὶ
συμβεβηκότων. Οὕτω π. χ. ἔτος 25 ἐτῶν δύναται νὰ ἀποτα-
μιεύσῃ κατ' ἔτος 500 δραχ. τὰς δ' οἷας ἐμπιστεύεται εἰς τοι-
αύτην ἐταιρείαν ἕως τοῦ 45 ἔτους ὥστε ἔχει τότε 17600 δραχ.
εἴτε ἐτήσιον πρόσδοτον 1750 δραχ. καὶ ἕως ἐπέκεινα,

Ἄλλὰ μὲ τὰς ἐξηγήσεις αὐτὰς δὲν φανταζόμεθα νὰ περιλά-
θωμεν ὅλον τὸν πλατὺν κύκλον τῶν χρηματικῶν τοιαύτης
ἐταιρείας ἐπιχειρημάτων· ἠβελήσαμεν δὲ γενικῶς μόνον ἰδέαν
τοῦ πράγματος νὰ δώσωμεν· καὶ ὅμως ὑπάρχει νομίζομεν ἤδη
εὐχολον εἰς τὸν τυχόντα νὰ καταλάβῃ πόσον εὐτυχὲς καὶ
ἡσυχον καὶ ἀμέριμον γῆρας προτοίμαζι τεχνίτης καὶ φίλο-

πικρος ἀνθρώπος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Πόσον παρηγορεῖται ὅστις τρέφων μὲ μόνον τοῦ προσώπου αὐτοῦ τὸν αἱματηρὸν ἔθρωτα πολυάριθμον οἰκογένειαν, δὲν κινδυνεύει νὰ τὴν ἀφήσῃ εἰς ἰλεεινὴν ἔνδειαν.

Ἡ γαλήνη τοῦ πνεύματος συντελεῖ ἀπειρώς εἰς τῶν ἔργων τὴν τελειότητα, ἡ φαντασία πνίγεται ἀναλογιζομένη τὸ ἀβίβαιον τῆς εἰμαρμένης, ἡ ψυχὴ ἀδυνατίζει καὶ ἡ ἀρετὴ αὐτὴ κλονίζεται. Ἐξ ἐναντίας ὁπότε δολῆ ἐσφάλεια περὶ τοῦ μέλλοντος τὰ ἥθη δυσκόλως διαφθίρονται, ἡ τεχνικὴ φιλοκαλία αὐξάνει, ὁ νοῦς γίνεται γονιμότερος καὶ ἡ ζωὴ δὲν βαρύνει τόσον τὸν ἀσθενῆ ἄνθρωπον, ὅτε γέυεται τὰς πικρίας, αἱ ὁποῖαι φαρμακεύουσι τὰς ἡμέρας τοῦ δυστυχοῦς καὶ ἀπόρου. Ὁμογενεῖς μεγαλέμποροι τῆς Βιέννης καὶ τῆς Τεργέστης ἔχετε καὶ εἰς τὴν πατρίδα, ἀν' ἠθέλετε, χρηματισμοῦ ἐνταυτῷ καὶ ὠφελείας ἐντιμιότατον τρόπον συνιστῶντες βιομηχανικὰς καὶ ἀσφαλιστικὰς ἐταιρείας.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω μένει νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι κατὰ μέσον ὄρον ὁ ἄνθρωπος ἢ 28 ἔτη 3|4. Ἄν ὅμως ἐξετάσωμεν τὴν διάρκειαν ταύτην τοῦ βίου καθ' ἡλικίαν, εὐρίσκωμεν ὅτι διεξοδικωτάτη μάλιστα ὑπάρχει δηλ. 43 ἐτῶν καὶ 5 μηνῶν μετὰ τὴν ἡλικίαν τῶν 5 ἐτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων περὶ μάλιστα ὁ θάνατος τὰ παιδία.

Φαίνεται δὲ ὅτι αὐξάνει τοῦ βίου ἡ διάρκεια ἀναλόγως μὲ τὸν πληθυσμὸν τῶν κατοίκων καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ ἔθνους.

Τοῦ δὲ θανάτου γενικαὶ αἰτίαι ὑπάρχουσιν·

Ἡ στέρσις ἀκινήτων κτημάτων·

Ἡ βιομηχανικὸς πλοῦτος.

Ἡ ἀμάθεια·

Ἡ συμφόρησις τῶν ἀνθρώπων

Ἡ χειρτείασις τῆς θαλάσσης.

Πίναξ τῆς ἀναλογίας τῶν γεννήσεων καὶ ἀποβιώσεων τῆς Γαλλίας.

Ἡλικίας	Ἀναλογία τοῦ θανάτου		Ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ	
	Ἀρσενικά	Θηλυκά	Ἀρσενικά	Θηλυκά
0 μῆνες	11,720	11,968	345,596	397,168
3	10,008	10,604	312,882	399,316
6	9,774	10,892	340,412	391,721
1	9,329	9,976	355,641	389,629
2	8,536	9,162	326,718	377,050
3	8,079	8,707	318,411	368,125
4	7,766	8,401	310,524	359,571
5	7,553	8,188	302,860	351,276
6	7,387	8,034	295,400	343,165
7	7,253	7,905	288,095	335,196
8	7,165	7,827	280,886	327,310
9	7,096	7,755	278,756	319,539
10	7,045	7,704	268,685	311,809
15	6,830	7,469	231,937	273,817
20	6,372	7,104	198,992	237,195
25	5,511	6,509	169,283	206,163
30	4,934	5,893	143,173	172,158
35	4,587	5,372	119,371	143,996
40	4,237	4,910	97,311	118,266
45	3,865	4,478	77,056	94,771
50	3,473	4,014	58,711	73,741
55	3,058	3,533	42,396	54,674
60	2,520	3,037	28,164	38,249
65	1,931	2,488	17,337	24,137
70	1,303	1,836	9,252	13,607
75	719	1,121	4,201	6,735
80	827	537	1,586	2,590
85	121	192	1,466	768
90	27	48	96	168
95	5	9	16	26
100	1	1	1	1

[—] Χρῆσις τοῦ πίνακος τούτου. Ἄν θέλῃς νὰ μάθῃς ἀπὸ 345,596 ἀρσενικά, τὰ ὁποῖα γεννῶνται, πόσα κατανῶσιν (Φ. ΣΤ'.)

ως τὸ 40 ἔτος, ζήτησον τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀριθμὸν εἰς τὴν ἀ στήλην, καὶ ἀκολουθήσον ἔπειτα τὴν ὀριζόντιαν σειρὰν μέχρι τῆς δ. στήλης, ἔπου θέλεις εὐρεῖν 97,311. Ἄλλ' ἂν ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς ἀπὸ 97,311 ἀρσενικά 40 ἔτων πόσα ἀποθνήσκουσιν, ὀπισθοπόδησον εἰς τὴν 2 στήλην καὶ θέλεις ἰδεῖν 4,237, ὅ ἐστιν ἕν εἰς τὰ 23 περίπου, διότι 4,237 πολλαπλασιαζόμενα διὰ τῶν 23 παράγουσι 97,451, ἀνάλογον σχεδὸν ἀριθμὸν μὲ τὸν 97,311.

Τοιοῦτοι πίνακες, ὡς ὁ προηγούμενος, συντάσσονται σχεδὸν κατ' ἔτος εἰς ὕλους τοὺς ἐλευθέρους καὶ ἐννοημένους τῆς Ἡρώτης λαοῦς, ὥστε ἡ μὲν Κυβέρνησις ἔχει αὐτοὺς ὡς εἶδος βαρομέτρου διὰ νὰ κρίνῃ τὴν εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν τοῦ τόπου, ὁ δὲ βιομηχανικός, ὁ γεωγράφος, ἢ πολιτικός κτλ. ἀκολουθεῖσιν ὡς κανὼνας εἰς τὰς καρδοσκοπικάς ἐπιχειρήσεις, εἰς τὰ συγγράμματα, εἰς τὰς ὑψηλάς περὶ πολιτισμοῦ θεωρίας. Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλομεν ὀμιλήσῃν διεξοδικῶς καὶ ἄλλοτε.

Προεισαγωγικὴ Θεωρία τοῦ συντάγματος τῶν Γάλλων.

Ἐπιπροσέτιον ἡ παρούσα πολιτικὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας ὑπάρχει ἀμφίβολος καὶ προσωρινή, μαρτυροῦσιν αἱ ἀλλεπάλληλοι συνωμοσίαι, αἰκατηγορίαι τῶν εἰσαγγελέων, αἱ πολὺ ἄνδρσι φυλακώσεως καὶ αἱ συχναὶ εἰς θάνατον καταδίκασι. Ἀλλὰ τί θέλουσιν ἄρα γε οἱ Γάλλοι; Δὲν θριαμβοῦσιν ὡς πολεμισταὶ εἰς τὰ ἔξω; Δὲν ἔχουσιν ὅλα τῆς εἰρήνης καὶ εὐνομίας τὰ ἀγαθὰ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πατρίδα; Φαίνεται δύσκολον γὰρ εὐρωμεν τὰς πρώτας καὶ ἀληθεῖς αἰτίας τῆς παραδόξου ταύτης καὶ ὀμιλητικῆς ἀνησυχίας. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἤδη ἐξακολουθεῖ τόσους χρόνους, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν χωρὶς φόβου μεγάλης ἀπάτης, ὅτι τὸ καθῆκός, πολιτεύμα, εὐνομον καὶ φιλελεύθερον ἴσως εἰς ἄλλον λαόν, δὲν ἀναλογεῖ πλέον μὲ τὰ σημερινὰ ἔθνη καὶ τὰς παρούσας χρείας τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους. Ὅθεν καθ' ἡμέραν τὸ σύνταγμα αὐτοῦ σαλευεταὶ ἀπὸ τῶν

παθῶν τὴν ἀνεμοζάλην καὶ τοὺς σεισμούς; τῶν στάσεων ὡς οἰκοδομὴ θεμελιωμένη εἰς ἄμμον ἢ εἰς ὑπὸ καυστον ἔδαφος.

Καθὼς τὰ βράβη ἀυξανόμενα δὲν εὐχαριστοῦνται πλέον μὲ τὸ ἄθῳν τῆς μητρὸς γάλα, ἀλλὰ ζητοῦσι πανταχόθεν στερεωτέραν τροφήν, ἀφ' οὗ φθάσωσιν ἡλικίαν τινὰ καὶ ἀρχίσωσι νὰ περιπατῶσιν ὀκωσοῦν μὲ γοργότερα βήματα ἀπαιτοῦσι καὶ οἱ λαοὶ ὁ μαλωτέραν διαίκτησιν, τελειότερους νόμους, δικαιοτέρα συναλλάγματα. Τὰς τοιαύτας δὲ κρίσεις, καὶ θορυβώδεις ἐποχὰς ἐπιταχύνουσι μάλιστα αἱ κατασχρήσεις τῶν μεγάλων, ἢ ἀδικία ἀνοήτων δικαστῶν, ἢ συγχίνετροσις τῆς εὐνάμεως εἰς ὀλίγων τινων φιλαύτων, ἰσχυρογνωμόνων καὶ δοξομανῶν ὑπουργῶν χεῖρας καὶ ἢ ἐπ' ἀπειρον προοδεύουσα πάντοτε ἀνάπτυξις τῶν διανοητικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ ὑπηρεταὶ τῆς ἀρχῆς σχεδὸν μόνοι, ποτὲ μὲν διὰ τῆς ἡλιθίου αὐτῶν ἐπιμονῆς, ποτὲ δὲ διὰ τῆς ἀνδραποδώδους καλακείας, βιάζουσι τὴν καταστροφήν τῶν πραγμάτων καὶ τότε ὄλων τῶν γενναιοφρόνων ἀνδρῶν αἱ ἰδέαι τείνουσι καὶ συναπαντῶνται εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἂν καὶ ἀναχωρῶσιν ἀπὸ διάφορα τοῦ ὀρίζοντος μέρη.

Εἰς δὲ τὴν Γαλίαν μεταξὺ τῶν πολλῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν, καὶ ἡμεριδογράφων, καὶ σατυριστῶν, ὅσοι ἐφάνησαν ὅτι ἐκίνησαν καὶ ἐρεθίζουσιν ἀκαταπαύστως τὰ εὐρύριστα τῶν Γάλλων πνεύματα, συνήργησε μάλιστα ἰσχύτως ὁ Ἀββᾶς Λαμενναί. Ἐπὶ τὰ σαθρὰ καὶ σκοληκόβρωτα γερὰνδρα τῆς ἐνεστώσης γενεᾶς Ἐλέπων παραφουάδας ἀκμίας καὶ εὐθαλακίς, νεολαίαν δηλ. βιαίαν, κάλλουσαν καὶ ὀργώσαν, ἀλλὰ κακῶς διευθυνομένην καὶ ἐλεεινὴν τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς καὶ τῶν κοσμικῶν διαφόρων θύμα, ὀνόμισεν ὅτι ἐχρεώσεται νὰ ὀδηγήσῃ καὶ νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν θρησκευτικὴν εὐλάβειαν. Ἐγραψε δὲ εἰς ὕφος τόσῃ ἀλληγορικόν καὶ μὲ τοιαύτην ποιητικὴν φαντασίαν, ὥστε ἀνακαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τὴν μεγαληγορίαν τοῦ Ἡσαίου τὰς μελαγχολικὰς ἀπεσπεροφᾶς τοῦ Ἰωῶ, καὶ τοὺς κλαυθμούς τοῦ Ἰερραίου. Χάριν παραδείγματος ἀρκού-

μαθα νὰ ἀναφέρωμεν ὀλίγα τινὰ ἀποσπάτια τῶν Δόγων τοῦ
πιστοῦ.

« Ἀφράζου προσεπικῶν - καὶ εἰπέ μοι, πόθεν ἔρχεται, ὁ
συγκυχυμένοι οὔτοι ἦχος, ὁ ὁποῖος πανταχόθεν ἀκούσται;

Βάλε κατὰ γῆς τὴν χεῖρά σου καὶ εἰπέ μοι διατί κλονίζεται;

Ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς, πράγμα κινεῖται καθ' ὅλον τὸν κόσμον
καὶ τοῦτο ὑπάρχει βεβαία τοῦ θεοῦ ἔργον.

Μήπως ὅλοι δὲν περιμέμενοι, μήπως εὐρίσκεται καρδία, ἥτις
δὲν κάλλει;

Γιὰ ἀνθρώπου ἀνάβα εἰς τὰ ὕψη καὶ ἀνάγγειλον ὅ, τι βλέπεις.

Βλέπω νεφέλην πελιδνὴν εἰς τὸν ὀρίζοντα, περὶ αὐτὴν δὲ
λάμπριν ἐρυθρὰν, ὡς πυρκαϊᾶς ἀνταύγασμα.

Γιὰ ἀνθρώπου τί ἄλλο βλέπεις;

Βλέπω λαίλαπας καὶ κοριορτοῦ νέφη ἡμακροῦθεν κινούμενα,
συγχέομενα, συνωθούμενα, διαβαίνοντα ἐπὶ τῶν πόλιων. Βλέ-
πω τὰ ἔθνη ταραττόμενα καὶ τοὺς ἡγεμόνας ἀμηχανοῦντας.
Βλέπω ἕνα, δύο θρόνους συντετριμμένους. Βλέπω λαὸν μαχό-
μενον, ὡς ἰμάχου ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ κατὰ τοῦ Σατανᾶ, καὶ
φέρων φοβεράς πληγὰς· ἀλλ' αὐτὸν μὲν γυμνόν, τὸν δὲ ἀντι-
παλον αὐτοῦ κατὰφρακτον μὲ θαρεῖαν πανοπλίαν.

Ὁ θεὸς! πίπτει, ἐπλήγη καιρίως . . . ὄχι, ἡ παρθενομήτωρ
Μαρία, τὸ περιεκαλύψε μὲ τῆς προστασίας τὸν πέπλον καὶ
τὸ ἔφρεν ἔξω τῆς μάχης.

Βλέπω ἔθνος ἄλλο καταπαλαῖον ἀκαταπαύστως καὶ ἐξκ-
θενιζόμενον (α).

Βλέπω τρίτον ἄλλο, τὸ ὁποῖον καταπατοῦσιν ἐξ βασιλεῖς (β).

Γιὰ ἀνθρώπου τί ἄλλο βλέπεις;

Βλέπω τὴν ἀνατολὴν θορυβουμένην, παλαιὰ ἀνάκτορα
κατασειδύμενα, καὶ ἀρχαίους ναοὺς εἰς κόνιν πίπτοντας.

(α) Ἐννοεῖ τοὺς Ἴρλανδοὺς Ἰσως.

(β) Τοὺς Γάλλους αἰνίσσεται.

Βλέπω πρὸς δυσμὰς γυναῖκα μεγάλοφρονα(γ) καὶ ἀτάραχον,
τοὺς λαοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὴν εἰς τὰς δεήσεις καὶ εὐλογοῦν-
τας τὸ ὄνομα αὐτῆς δι' ἀσμάτων.

Βλέπω πρὸς ἄρκτον ἀνθρώπους μύλις ἔχοντας εἰς τὴν
κεφαλὴν μόνον τινὰ θερμότητα.

Βλέπω πρὸς μαστιβρίαν φυλάς συντεθλιμμένας, ζυγὸν
βαρὺν καταπιέζοντα, καὶ λαοὺς καμπυλωμένους.

Γιὰ ἀνθρώπου τί ἄλλο βλέπεις;

Βλέπω τὸν Σατανᾶν φεύγοντα καὶ τὸν Χριστὸν ἀπὸ ἀγγέ-
λους δορυφορούμενον καὶ ἐρχόμενον νὰ βασιλεύσῃ.

Σεῖς εἶσθε τέκνα τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ ἰγαλακτοτροφῆθητε
ἀπο τὴν αὐτὴν μητέρα, διατί ἄρα δὲν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους
ὡς ἀδελφοὺς; Μὰ λέγετε ἐκεῖνος ἀνήκει εἰς τοῦτο το ἔθνος,
ἐγὼ δὲ εἰς ἄλλο· ἐπειδὴ ὅλα τὰ ἔθνη ἐπὶ γῆς τὸν αὐτὸν πατέ-
ρα τὸν Ἄδὰμ ἔχουσι καὶ τὸν αὐτὸν ἐν οὐρανῷ πατέρα τὸν
θεόν.

Ἐάν τι μέλος πληγῆ, πάσχει ὅλον τὸ σῶμα· δὲν ὑπάρχει
ὁμοίως δυνατόν νὰ καταδυναστευθῇ εἰς χωρὶς νὰ συναισθαν-
θῶσι τὸ κακὸν ὅλοι.

Ὅταν λύκος ἐπικέσῃ εἰς τὸ ποίμνιον δὲν τὸ τρώγει ὁλο-
κληρον καὶ διὰ μιᾶς, ἀλλὰ συλλαμβάνει ἕν μετὰ τὸ ἄλλο
τὰ πρόβατα.

Μὴ γίνεσθε ὡς οἱ κριοί, οἵτινες τρομάζουσι μόνον, ὅταν εἰς
ἐξ' αὐτῶν συλλαμβάνηται, ἔπειτα δὲ ἀμεριμνοῦσι καὶ θόσκουσι.

Ὅταν βλέπητε ἀνθρώπον συρόμενον εἰς τόπον καταδικῆς, μὴ
σπεύσητε νὰ εἰπῆτε ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ἠτοίκακοῦργος καὶ ἔπρα-
ξε κατὰ τῶν ὁμοίων αὐτοῦ ἐγκλήματα.

Ἐπειδὴ ἴσως ἦτο ἀγαθὸς καὶ ἠθέλησε νὰ ὠφελήσῃ τὴν
ἀθροπότητα.

(γ) Ἰσως τὴν Βασιλ. τῆς Λουσιτανίας ἢ Ἰσπανίας.

Ὅταν βλέπητε λαὸν δέσμιον καὶ παραδιδόμενον εἰς δήμιον μὴ σπεύσητε νὰ εἰπῆτε ὁ λαὸς οὗτος ἦτο ἀπειθής· καὶ θίσιος καὶ ἠθέλησε νὰ παραξῆ τὴν κοινὴν εἰρήνην.

Ἐπειδὴ ἴσως ὁ λαὸς ἐκεῖνος ἀποθνήσκει μάρτυς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Πρὸ δεκαεπτῶ ἡδὴ αἰώνων εἰς πόλιν τινὰ τῆς Ἀσίας οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἡγεμόνες τοῦ καιροῦ ἐκείνου προσήλωσαν ἐπὶ σταυροῦ ὡς παραξίπολις καὶ βλάβοφρον τὸν Χριστὸν, τὸν δημιουργὸν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου!

Διατὶ τὰ ζῶα εὐρίσκουσι τὴν τροφήν ἕκαστον κατὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ εἶδος;

Ἐπειδὴ καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν δὲν ἀρπάζει τὰ τοῦ ἄλλου, καὶ ἕκαστον ἀρκεῖται εἰς ὅσα θεραπεύουσι τὰς ἰδίας αὐτοῦ χρείας.

Ἐὰν εἰς κυψέλην μέλισσά τις ἔλεγεν, ὅλον τὸ ἐνταῦθα κείμενον μέλι ἀνήκει εἰς ἐμὲ, καὶ ἐπεχάριε ἔπειτα νὰ κυριεύσῃ τοὺς καρποὺς τῶν κοιτῶν κόπων, τί ἐγένοντο αἱ λοιπαὶ μέλισσαι;

Ἡ γῆ ὁμοιάζει μὲ κυψέλην καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀναλογουσι μὲ τὰς μέλισσας. Ἄν ὅμως μεταξὺ τούτων ὑπάρχωσι τινες τῶν ἀναγκαιῶν στεροῦμενοι, φανερόν ἐστι ἡ δικαιοσύνη ἐξέλιπε καὶ ἡ φιλαδελφία μεταξὺ αὐτῶν δὲν ὑπάρχει.

Ὅταν δένδρον τύχη μεμονωμένον, ἢ σφοδρότης τῶν ἀνέμων τὰ γυμνοὶ ἀπὸ τὰ φύλλα καὶ οἱ κλώνες αὐτοῦ ἀντὶ νὰ ὑψωθῶσι κλίνουσιν εἰς τὰ κάτω, ὡς ζητοῦντες τὴν γῆν.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκηται μόνος, ὁ ἄνεμος τῆς τυραννίας τὸν ταπεινοῦ καὶ ἡ φλόξ τῆς πλεονεξίας τῶν μεγάλων τοῦ κόσμου ἀπορροφᾷ τὸν θρησκευτικὸν αὐτοῦ χυλόν.

Μὴ γίνεσθε ὡς τὸ μεμονωμένον φυτὸν καὶ τὸ μεμονωμένον δένδρον, ἀλλ' ἐνώθητε· συνυποστηρίξεσθε καὶ συναπισκιάξεσθε ἀμοιβαίως.

Ἐφ' ὅσον εἴθε διηρημένοι μὴ ἐλπίζετε, εἰ μὴ κακώσεαι ἀθλιότητα καὶ κατάθλιψιν.

Τὸ ἀνισχυρότερον παρὰ τὸ στρουθίον, ἢ τί παρὰ τὴν χελιδόνα ἀοπλότερον; Καὶ ὅμως αἰχελιδόνες καὶ τὰ στρουθία ἐνωμένα διώκουσι τὰ ἀρπακτικὸν ὄρνεον.

Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς παρήγγειλεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀγάπην καὶ ἔνωσιν.

Σαῖς εἴθε ὡς ζῆνοι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον. Ἐπάγετε πρὸς ἄριστον καὶ πρὸς μεσημβρίαν πρὸς τὴν ἀνατολήν καὶ πρὸς τὴν δύσιν. Παντοῦ ὅπου σταθῆτε θέλετε διωχθῆναι καὶ θέλετε ἀκούσιν ἀπὸ τινος «ὁ ἀγρὸς οὗτος ἀνήκει εἰς ἐμὲ».

Καί, ἀφ' οὗ περιέληθες ὅλον τὸν κόσμον, δὲν θέλεις εὐσεῖν μικρὰν γωνίαν, ὅπου νὰ γεννήσῃ ἡ γυνὴ σου, νὰ ἀναπαυθῇ; μετὰ τὸν κάματον καὶ νὰ ἐνταφιασθῇ ἀπὸ τὰ τέκνα σου μετὰ θάνατον.

Τοῦτο ἦν εἶπεν ὁ Χριστὸς «Αἱ ἀλώπεκες τῆς γῆς φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει».

Ὅχι, ἡ πτωχεία δὲν ἦλθεν ἀπὸ τὸν θεόν, ἀλλ' ἐγενήθη ἀπὸ τὴν διαφθοράν καὶ τὴν πλεονεξίαν τῶν ἀνθρώπων. Θίλουσιν ὑπάρχειν πάντοτε πτωχοί, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει ἐκρῆσθαι ποτὲ τὴν ἀμαρτίαν.

Θίλουσιν ὅμως ὀλιγοστεύειν οἱ πτωχοὶ κατ' ὀλίγον· ἐπειδὴ θέλει κατ' ὀλίγον ἐκλείψαι καὶ ἡ δουλεία ἀπὸ τὴν κοινωνίαν.

Δὲν δύνασθε νὰ ἀφανίσθητε τὴν πτωχείαν ἀρπάζοντες τὰ τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ πῶς δύνασθε καθιστῶντες πτωχοὺς νὰ ἐλαττώσητε τὸν ἀριθμὸν τῶν πτωχῶν;

Τί ἠθέλε καταστήσειν ὁ κόσμος, εἰάν τὸ δίκαιον ἔκαυε νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τῆς γῆς; Ἄν ἕκαστος δὲν εἶχεν ἀσφάλειαν ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας;

Προτιμότερον ἦτον νὰ ζῆσιν οἱ ἐνμίσητοι διωγῶν περὶ εἰς ποταμίαν ληστροικὴν κοινωνίαν.

Καὶ εἶδον τὰ κακὰ τῆς γῆς, τὸν ἀδύνατον καταδυναστευόμενον, τὸν δίκαιον ἐπαιτοῦντα, τὸν κακοῦργον δεδοξασμένον καὶ ἀτιμωτόν, τὸν ἀθῶον καταδικαζόμενον ἀπὸ κριτῶν ἀδίκων, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἑλεεινῶς περιπλανώμενα.

Καὶ ἡ ψυχὴ μου συνετρίβη, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐχύθη ἐξ ὧν πανταχόθεν ὡς ἀπὸ συνεττριμμένου ἀγγείου.

Καὶ ὁ θεὸς ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ ὕκνον θαθὺν καὶ εἶδον μορφὴν ἐλόφωτον ὀρθίαν πλησίον μου καὶ ἐφοβήθην καὶ τὸ πνεῦμα μου εἶπε.

Διατί ὑπάργεις τυβλιμμένος;

Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην χλαίων· « Ἰδὲ Κύριε τὰ κακὰ τῆς γῆς. » Καὶ τὸ οὐράνιον ἐκεῖνο φῶμα ἐμειδίσαε καὶ ἤκουσα. « Τὸ ὄμμα σου δὲ βλέπει, ἐμὴ διὰ τοῦ ἀπατηλοῦ τούτου διαστήματος, τὸ ὅποιον οἱ ἄνθρωποι ὀνημάζουσι χρόνον· ἀλλὰ χρόνος διὰ τίνος θεοῦ δὲν ὑπάργει κτλ. »

Ὡς ὁ ἐργάτης· περὶ τὴν κλίσειν τῆς ἡμέρας καταλιμπάνων τοὺς ἀγρούς ἐπιστρέφει εἰς τὴν καλύβην καὶ καθήσας πρὸ τῆς θύρας θεωρεῖ πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ λησμονεῖ τοὺς παρελθόντας κόπους, οὕτως ὅταν ἔλθῃ τὸ ἐσπέρας τῆς ζωῆς, ἐπιστρέφει καὶ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐλπίδος μετὰ τὴν χαρὰν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, καὶ καθήσας εἰς τὸ κατώφλιον λητμονεῖ τῆς ἐξορίας τὰς ταλιμπωρίας ἀποβλέπων εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Δύο ἄνθρωποι ἦσαν γείτονας ἔχοντες γυναῖκα καὶ τέκνα, μόνον δὲ τὴν ἐργασίαν πόρον διὰ τὰ ὄφρα. Ἀνήσυχος λογισμὸς ἐτάραττε πάντοτε ἕνα τούτων· ἐὰν ἀποθάνῃ ἔλεγε· ἢ πῶς ἀσθενῆ; εἰς τὴν θέλουσι καταστήσειν τὰ ἀθλιά μου τέκνα καὶ ἡ δυστυχὴς μου σύζυγος! Ἄλλ' ἐργαζόμενός ποτε ἔλος σκυθρωπὸς εἰς τὸν ἀγρὸν εἶδε στρουθία, τὰ ὅποια ἐμβάντα εἰς τρύπαν ἐκεῖ πλησίον, ἔπειτα ἐκθῆκαν καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν ἐπέστρεψαν. Πλησιάζας δὲ παρτήρησε δύο φωλαεὶς καὶ πολλὰ νύκτια νωστὶ ἐκλεπισμένα καὶ εἰσέτι ἄπτερα. Ἐπιστρέψας δὲ εἰς

τὸ ἔργον, ἀνέστρεφεν ἐκ διαλειμμάτων τὰ ὄφρα καὶ ἔβλεπε τὰ στρουθία φέροντα τὴν τροφήν εἰς τὰ νεογνά. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ποτε μία τῶν μητέρων ἐμβαινα μετὰ τὴν τροφήν εἰς τὸ ῥάμφος, ἰεραξ τὴν ἀνῆρασε καὶ τὸ ἀθλιὸν πτηνὸν εἰς μάτην πιρουγίζον ἀνέκραξε· Τυττα βλέπων ὁ ἄνθρωπος· ἔτι μᾶλλον ἐθλίβετο καὶ ἐλυπεῖτο. Ὁ Θάνατος ἄρα τῆ μητρὸς ὑπάργει, ἔλεγε, Θάνατος τῶν τέκνων· ἂν ἀποθάνῃ εἰς τί θέλουσι καταστήσειν τὰ τέκνα μου;

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ δυστυχὴς γεωργὸς ἔμεινε κατ' ἡμέρας καὶ δακρῶν, ὅλην δὲ τὴν νύκτα ἄϋνος. Τὴν ἐπαύριον ὑπῆγε νὰ ἰδῇ πάλιν τὰ νεόττια, τῶν ὁποίων ἐφοβεῖτο ὅτι πολλὰ ἀπέθανον, ἀλλὰ θεωρήσας εἶδεν ὅλα ἀνὰ ὑγιῆ καὶ σῶα, καὶ τὴν μητέρα ἐρχομένην σκουδαίως μετὰ τὴν τροφήν, τὴν ὁποίαν ἐμέρισεν ἀνεξαίρετως καὶ ἰσομερῶς εἰς ὅλα, ὥστε τὰ ὀρφανὰ δὲν ἐγκατελείφθησαν εἰς τὴν δυστυχίαν. Ταῦτα ἰδὼν, διηγήθη τὸ ἐσπέρας πρὸς τὸν ἄλλον πατέρα τὴν φιλόστοργον τῆς θετῆς ταύτης μητρὸς κηδεμονίαν καὶ ἐκέλευσε εἶπε· διατί ἄρα ἀθημονεῖς φίλε; Ὁ θεὸς δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ πλάσματα· Ἐὰν ἀποθάνῃ πρότερον, σὺ θέλεις γενέιν πατὴρ τῶν τέκνων τούτων ἐὰν δ' ἐπιζήσω, θέλω εἰπιμεληθῆν τὰ τέκνα σου ὡς ἴδιά μου. Ἀλλ' ἂν καὶ οἱ δύο ἀποθάνωμεν, τὰ παιδία ἡμῶν δὲν θέλουσι μείνειν ὀρφανὰ ἔχοντα τὸν ἕν τοῖς οὐρανεῖς πατέρα.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ αὐτὰ τὰ ζῴδια συνέρχονται διὰ νὰ κατορθώσωσιν ἀπὸ κοινοῦ ὅ,τι καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν δὲν ἰδύνατο μόνον νὰ πράξῃ. Δύνασθε ἄρα γε νὰ συνέλθητε διὰ νὰ πραγματοποιηθῆτε τὰ συμφέροντα, διὰ νὰ ὑπερασπισθῆτε τὰ δίκαια, διὰ νὰ ἐπιτύχητέ τινα ἀνακουφισμὸν τῶν δεινῶν ὅσα πάσχετε; Ἄν δὲν δύνασθε, πῶς εἴσθε ἐλεύθεροι;

Δύνασθε νὰ ὑπάγητε ἀπὸ τούτου εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, νὰ μεταχειρισθῆτε τοὺς καρπούς τῆς γῆς καὶ τὸ προϊόν αὐτῶν ἔργων σας, νὰ βρῆχητε τὸν δάκτυλόν σας εἰς τὴν θάλασσαν.

(Φ. ΣΤ'.) Γ'.

σαν διὰ τὰ ἀφίσητε τὰ πτόση μία βάνις εἰς τὸ εὐτελές ἀγαῖον, ὅπου βράζουσι τὰ φαγητά σας, χωρὶς κίνδυνον τὰ δώσητε πρόστιμον καὶ τὰ συρθητε εἰς φυλακὴν· ἂν δὲν δύνασθε, πῶς εἴθε ἐλευθεροί· . . .

Ὁ κακοῦργος δὲν αἰσθάνεται ἀγάπην, ἀλλὰ πλεονεξίαν, ὑπάρχει ἀκέρεστος, διψᾷ τὰ πάντα, τὸ ὄμμα αὐτοῦ ὡς ὄφτι· ὡς γοητεύει καὶ ἐλκεῖ διὰ τὰ καταφάγη·

Ἡ ἀγάπη ἀνακαθεταί εἰς τὸ βάθος τῶν καθαρῶν ψυχῶν, καὶ εἰς τὸν μυχὸν τῆς καρδίας, ὡς σταγῶν δρόσου εἰς τὸν κάλυκα ἄνθους.

Λέγετε ὅτι ἀγαπᾶτε, καὶ πολλοὶ στεροῦνται τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, δὲν ἔχουσιν ἐνδύματα διὰ τὰ καλύψωσι τὰ γυμνά αὐτῶν μέλη, στέγην διὰ τὰ μείνωσι τὴν νύκτα, στοιβάδα χόρτου διὰ τὰ κατακλιθῶσιν, ἐν ᾧ σεῖς ἔχετε τὰ πάντα ἄφθονα.

Λέγετε, ὅτι ἀγαπᾶτε· ἐν ᾧ πλῆθος ἀσθενῶν κατατήκονται δυστυχῆς ἐπὶ πενιχρᾶς κοίτης, παιδία τρέμουσιν ἀπὸ τοῦ ψύχους καὶ περιφέρονται ἀπὸ θύρας εἰς θύραν ζητοῦντα τὰ ψυχία τῆς τραπέζης τῶν πλουσίων.

Ἄν περιωρίζετο εἰς τοὺς Χριστιανικοὺς μόνον ἐλέγχους καὶ εἰς παραινέσεις ἀξίας ἱεροκώρηκος Ὁ-Λαμινὰ δὲν εἶχομεν λόγον τὰ τὸν μεμφθῶμεν· ἀλλὰ παραβιάζω τὴν ἐννοίαν καὶ διαφθείρων τὸ πνεῦμα τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων σπουδάζει παντοιοτρόπως τὰ σπείρη εἰς τοὺς λαοὺς ὀλέθρια ζιζάνια παρανόμου ἀπειθείας ἀντικοινωνικῆς ἀρπαγῆς καὶ αὐτοδίκου ἐκδικήσεως καθὼς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ ἀκόλουθα·

— Κύριε ἐκ θυοῦ ἀθλιότητος ἡμῶν κρᾶζομεν πρὸς σὲ ὡς τὰ ζῶα, τὰ ὅποια στεροῦνται τὴν ἀναγκαίαν τῶν νεογνῶν τροφήν, ὡς ἡ ἀμνάς, τῆς ὁποίας ἀρπάζουσι τὸ ἀρνίον· ὡς ἡ κεριστερὰ, τὴν ὑποίαν συλλαμβάνει ἰέραξ, ὡς ἔρτυξ ὑπὸ τοῦς ὄνυχας τίγρεως· ὡς βοῦς ἐξασθενημένος ἀπὸ τοῦδε κόπους

καὶ καθημαγμένος ἀπὸ τὸ κέντρον ὡς πτηνὸν πληγωμένον καὶ καταδιωκόμενον ἀπὸ τοὺς κύνας, ὡς χελιδὼν, ἡ ὁποία διερχομένη τὸ πέλαγος πίπτει κατάκοπος καὶ περυσίζεται ἐπὶ τῶν κυμάτων· ὡς ὄδοιπρος εἰς ἔρημον διακεκαυμένη, καὶ ἄνυδρον περιπλανημένος ὡς ὁ ἀπαντῶν φάσμα τερατιῶδεις πλησίον κοινοταφίου περὶ τὸ ἐσπέρα· ὡς πατήρ, τὸν ὄποσον ἀδίκος ἄρχων ἔρριψεν εἰς σκοτεινὴν καὶ ὑγρὰν φυλακὴν· ὡς δούλος κατασπαργμένος ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ δεσπότου· ὡς ἀθῶος συρόμενος εἰς καταδίκην θανάτου· ὡς ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ἐν χώρᾳ δουλείας, ὡς οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰακώβ, τῶν ὁποίων ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐπνιγεν εἰς τὸν Νεῖλον τὰ πρωτότοκα· ὡς αἱ δώδεκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ὁποίων οἱ δυνάσται ἤψανον καθ' ἑκάστην τὰς ἐργασίας ἐλαττοῦντες πάντοτε τὴν τροφήν· ὡς ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὅτε εἶπε, Θεέ μου, θεέ μου ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Ὡ πατέρ! σὺ δὲν ἐγκατέλιπες τὸν υἱὸν σου, τὸν Χριστὸν, εἰμὴ κατ' ἐπιφάνειαν καὶ προσωρινῶς, μὴ ἐγκαταλίπης ὡσαύτως διαπαντὸς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Χριστεῦ.

Τὸ ἔαρ ὅταν τὸ πᾶν ἀναζωογονῆται, ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ χόρτον ἡχὸς τις ὡς διεξοδικὸς ψιθυρισμὸς.

Ὁ κοινὸς ἡχος οὗτος συνισταμένος ἀπὸ ἀναριθμήτους ἰδιαιτέρους· ὑπάρχει φωνὴ ἀναριθμῶν μικρῶν καὶ ἀφανῶν σχεδὸν πλασματῶν τῆς παντοδυναμίας τοῦ Θεοῦ.

Μόνον κανὲν ἀπ' αὐτὰ δὲν ἠθέλεν ἀκουσθῆ· ἀλλ' ἐνωμένα ἀκούονται·

Καὶ σεῖς εἴθε κρυμμένοι ὑπὸ τὸ χόρτον· ἀλλὰ διατὶ δὲν ἀκούεται καμμία φωνή;

Ὅταν θείωσι οἱ ἄνθρωποι τὰ διαθῶσι βίβιον ποταμῶν, σχηματίζονται εἰς δύο σειρὰς παραλλήλους, καὶ οὕτως ἐνωμένοι ὑπερνεκῶσιν εὐκόλως τὴν βίαν τῶν ὑδάτων, εἰς τὴν ὁποίαν μόνος καθεῖ; δὲν εἰδύνατο τὰ ἀγχισταθῆ.

ὄψω ποιήσατε καὶ θέλετε διεκρήξαι τὸν χεῖμαρρον τῆς ζουμίας, ὅστις σὰς παρασυρεῖ, ὅταν ἦθε μόνοι.

Ἀποφασίσατε βραχδεῶς, ἀλλὰ σταθερῶς καὶ μὴ υποχωρήσητε.

Ἄν δὲ ἐπράξατε ἐναντίον τινὸς ἀδικίαν, ἐξορίσατε πρῶτον πᾶν αἰσθημα μίσους ἀπὸ τῆν καρδίαν σας, καὶ ἀνατείνοντες εἰς τὸν οὐράνιον πατέρα τὰς χεῖρας ἀναβοήσατε

«Θεέ μου σὺ ὑπάρχεις ὁ προστάτης τοῦ ἀθώου καὶ τοῦ καταδυναστευομένου· ἐπειδὴ ἡ ἀγάπη σου ἐπλασε τὸν κόσμον καὶ ἡ δικαιοσύνη σου τὸν κυβερνᾷ.

Αὕτη θέλεις νὰ βασιλεύῃ ἐπὶ τῆς γῆς· ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἐναντιοῦται εἰς τὴν θέλησίν σου.

Διά τοῦτο ἀποφασίσαμεν νὰ κολιμησωμεν τὸν κακοῦργον.

Ὡ πάτερ! φώτισον τὸ πνεῦμα καὶ ἐνίσχυσον τοὺς βραχίονας ἡμῶν.»

Ἄφ' οὗ παρακαλέσητε ἐκ βάθους καρδίας, κολιμεῖτε ἀφόβως τὴν ἀνομίαν.

Ἐδέχεται κατ' ἀρχὰς ἡ νίκη νὰ μακρυνθῇ, ἀλλὰ θαρρῆτε καὶ ἐλπίζετε ὅτι θέλει ἔλθειν. Ἐπειδὴ τὸ αἷμά σας θέλει εἶναι ὡς τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ, τὸν ὁποῖον ἔσφαξεν ὁ Καῖν καὶ ὁ θάνατός σας μαρτύρων θάνατος.

Ὅ,τι γίνεται εἰς τὸν κόσμον προμηνύεται ἀπὸ προηγουμένων τι σημείων.

Ὅταν ὁ ἥλιος πλησιάσῃ νὰ φανῇ, ὁ ὀρίζων λάμπει μὲ πολυποικίλα χρώματα καὶ ἡ ἀνατολή ὅλη φλογίζεται.

Ὅταν ἔρχεται ἡ τροχούμια, ἀκούεται ἡχώος σάλος εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ τὰ κύματα κινουῦνται αὐτόματα.

Αἱ πολυάριθμοι ἰδίαι αἰ ὁποῖαι συναπαντῶνται καὶ συγχίονται εἰς τοῦ ἠθικοῦ κόσμου τὸν ὀρίζοντα, προμηνύουσιν τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου.

Ὁ ψυθουρισμὸς καὶ ἡ ἐνδύμωχος κίνησις τῶν ταραττομένων

λαθῶν προαναγγέλλει τὸν κλύδωνα, ὅστις θέλει ἐκτραγῶν εἰς τὰ τρέμοντα ἔθνη.

Ἐτοιμάζεσθε, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς πλησιάζει.

Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην θέλουσιν ἔλθειν φόβοι· θέλουσιν ἀκουσθῆν φωναί, ὁποῖαι δὲν ἀκούσθησιν ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ κατακλυσμοῦ.

Οἱ πλοῦσοι καὶ δυνατοὶ θέλουσι ἐκβῆν ἀπὸ τὰ παλάτια διὰ νὰ μὴ καταχωσθῶσιν εἰς τὰ ἐρείπια.

Θέλουμεν τοὺς ἰδοῦν περιπλανωμένους κατὰ τὰς ὁδοὺς ζητούντας ἀπὸ τοὺς διαβάτας βράκιά τινα διὰ νὰ σκεπάσωσι τὴν γύμνωσιν αὐτῶν τεμάχιον μελανοῦ ἄρτου διὰ νὰ καταπραῦνωσι τὴν πείναν, καὶ ἀμφιβάλλω, ἂν ἐπιτύχωσιν.

Τότε θέλουσιν εὐρεθῆν ἄνθρωποι διψῶντες αἷμα, λατρεύοντες τὸν θάνατον καὶ θέλοντες νὰ συστήσωσιν αὐτοῦ τὴν λατρείαν.

Καὶ ὁ θάνατος θέλει ἐκτείνειν τὴν ξηρὰν αὐτοῦ χεῖρα ὡς θεὰ νὰ τοὺς εὐλόγησῃ καὶ ἡ εὐλογία αὐτῆ θέλει καταβῆν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, ἥτις θέλει παύσειν νὰ κινῆται.

Καὶ οἱ σοφοὶ θέλουσι ταραχθῆν, ἡ δὲ σοφία αὐτῶν θέλει φανῆν ὡς μικρὰ μέλανος στιγμὴ, ὅταν λάμψῃ τῆς διανοίας ὁ ἥλιος.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἀναβαίνει, ἡ θερμότης αὐτοῦ θέλει διακλύσειν τὰ ἐπισωρευμένα ἀπὸ τὸν χειμῶνα νέφη, καὶ δὲν θέλουσιν εἶναι εἰμὴ λεπτὸς ἀτμός, τὸν ὁποῖον ὁ ἄνεμος θέλει διασκεδάσειν πρὸς δυσμάς.

Πότε ὁ οὐρανὸς δὲν θέλει φανῆν τόσον εὐδιδος, καὶ ἡ γῆ τόσον εὐθαλής καὶ καρποφόρος.

Καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμυδρῶ λυκαυγοῦς, τὸ ὁποῖον λέγομεν ἡμέραν, λαμπρὰ καὶ καθαρῶτά τῃ μέρα θέλει διαυγάσειν ὡς ἄκτις προερχαμένη ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ ἄνθρωποι θεωροῦντες πρὸς ἀλλήλου, θέλουσιν εἰπεῖν

« Δὴν ἐγνωρίζομεν οὔτε ἑαυτοὺς οὔτε τοὺς ἄλλους, δὲν ἐγνωρίζομεν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἤδη τῷ ἐμάθομεν. »

Καὶ θέλουσιν ἀγαπᾶν τὸν πλησίον, προθυμοῦμενοι νὰ τὸν ὠφελήσωσι, καὶ δὲν θέλουσιν εἶναι μικροὶ ἢ μεγάλοι διὰ τὴν ἀγάπην, ἥτις θέλει τοὺς ἐξισώσῃ, ὥστε ὅλαί αἱ οἰκογένειαι θέλουσι θεωρεῖσθαι ὡς μία μόνη οἰκογένεια, ἅλα δὲ τὰ ἔθνη ὡς ἓν μόνον ἔθνος.

Τίς συνελθίβετο περὶ τὸν Χριστὸν διὰ ν' ἀκούσῃ τὸν λόγον αὐτοῦ; ὁ λαός.

Τίς τὸν ἠκολούθει εἰς τὸ ὄρος καὶ εἰς τὰς ἐρήμους διὰ νὰ ἀκροάζηται τὰς διδασκαλίας αὐτοῦ; ὁ λαός.

Τίς ἐξῆπλωσε τὰ ἱμάτια καὶ ἔρριπτε τὰ βατῆα καὶ τοὺς κλάδους τῶν φοινίκων ἔμπροσθεν αὐτοῦ κρᾶζων τὸ ὡσανῶν, ὅτε ἔμβαιεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα; ὁ λαός.

Τίς ἐσκανδαλίζετο διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐθεραπεύοντο τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου; οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι.

Τίς τὸν ἠρώτα δολιῶς καὶ ἴστανα παγίδας διὰ νὰ τὸν ἀπολέσῃ; οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι.

Τίς ἔλεγε περὶ αὐτοῦ « δαιμόνιον ἔχει οὗτος; » τίς τὸν ὠνόμαζε φιλήδονον καὶ ἄσωτον; οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι.

Τίς τὸν ἐπικαλεῖ στασιαστὴν καὶ ἐλάσφημον; τίς συνώμοσεν αὐτοῦ τὸν θάνατον; τίς τὸν ἐσταύρωσεν ἐν μέσῳ δύο λησιῶν; οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, οἱ αὐλικοὶ αὐτοῦ, ὁ Ῥωμαῖος ἡγεμὼν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς.

— Ἐθεώρουν φηγὸν μεγάλην ἀναθαίνουσαν εἰς ὕψος τεράστιον, ἀπὸ δὲ τὴν κορυφὴν σχεδὸν ἕως ρίζης ἐξέτεινε μακροτάτους κλάδους, οἱ ὁποῖοι ἐπεσχιάζοντες κατέστησαν ἄφορον κῶκλω τὴν γῆν ὅλην ὥστε αὐτὸν δὲ χόρτου φύλλον ἐβλάστανε πλέον.

ἀλλ' ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ γίγαντος τούτου ἀνωρθοῦτο δρυς, ἥτις λαμβράουσα διαφόρους καμπὰς κατέρωθωσε νὰ ὑψώσῃ τὴν στυγῆν καὶ φαλακρὰν αὐτῆς κεφαλὴν μεταξύ τῶν εὐρώστων τῆς φηγοῦ κλάδον.

Καὶ διελογίζομεν, ἰδοὺ πῶς οἱ μικροὶ αὐξάνουσιν ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν μεγάλων! Τίνες τῶ ὄντι συνάγονται περὶ τοὺς δυνατοὺς τῆς γῆς; τί αὐτοὺς πλησιάζεις; ὁ πτωχός; ὄχι βέβαια, ἐπειδὴ τὸν διώκουσιν, τὸν μακρύνουσι πανταχόθεν καὶ οὐδὲ τοὺς δημοσίους κήπους συγχωροῦσι εἰς αὐτὸν νὰ διαλεῖ ὁ πτωχός (*) ἐπειδὴ τὸ ταλαιπωρημένον ἀπὸ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ σῶμα ὑπάρχει ῥακενύτον.

Τίνες ἄρα συντρέχουσι περὶ τοὺς δυνατοὺς τοῦ κόσμου; οἱ πλούσιοι καὶ κόλακες, οἱ κηφῆνες καὶ ἀριστοκράται, αἱ γυναῖκες τῆς ἀπωλείας, οἱ ἀτιμώτατοι ὑπηρεταὶ καὶ λειτουργοὶ τῶν ἀπερρήτων ἡδονῶν καὶ προδόται, οἱ γελωτοποιοὶ, οἱ διασκαδάζοντες τὴν συνείδησιν αὐτῶν φρενοβλαβεῖς ὑπουργοί, καὶ οἱ ἐξαπαντῶντες αὐτὴν ψευδοπροφήται ἱερεῖς, καὶ ποῖοι προσέτι; οἱ ἄνδρες τῆς βίας καὶ ῥαδιουργίας, τὰ ὄργανα τῆς καταδυναστείας, οἱ ἀπάνθρωποι δασμολόγοι.

Ὅπου ἐστὶ τὸ πῶμα ἐκεῖ τρέχουσι καὶ οἱ ἀγεοί.

Τὰ μικρὰ πτηνὰ πηγουσι τὴν φωλεάν αὐτῶν μεταξύ τῶν χόρτων, τὰ δὲ ἀρπακτικὰ ὄρνεα ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν δένδρων.

Οἱ Γάλλοι φανταζόμενοι ὅτι εἰς αὐτοὺς ἀπόκειται νὰ φέρωσι παντοῦ τὴν ἐλευθερίαν δὲν παύουσι νὰ διεγείρωσι τοὺς λαοὺς ὁσάκις τύχη εὐκαιρία εἰς ἀνοήτους πολλύκις καὶ πολυβλαβεῖς ἐπαναστάσεις ἢ πολιτικὰς μεταβολὰς. Ἡ ἐθνικὴ αὕτη φιλαυτία ἠΰξησε μά-

(*) Εἰς τὸν λαμπρὸν κήπον τῶν Τουίλερῶν ἀπαγορεύεται τῶ ὄντι νὰ ἐμβῇ ὁ πτωχός, ὁ ῥακενύτης καὶ ὁ μὴ φέρων ἐπὶ κεφαλῆς πῖλον!

λιστα ἀπὸ τὰ πολεμικὰ κατορθώματα τοῦ Ναπολέοντος. Ὄθεν μόλις συμβῆ πούποτε κινήσεις, ἢ δημεγερσία ἀντανακλῆ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Γαλλῶν καὶ ὅλοι σχεδὸν ὀργίζονται προθυμουμένοι ἀπερισκέπτως νὰ βοηθήσωσι τοὺς ἀντάρτας μὲ ἴδιον αὐτῶν κίνδυνον. Οὕτως εὔχοντο μὲν κατ' ἴδιαν ἕκαστος ἐζήτουν δὲ κοινῶς διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ διὰ τῶν βουλευτῶν σχεδὸν ὅλοι νὰ κερυχθῆ πόλεμος ἐναντίον τῶν Ῥώσων ὑπὲρ τῆς ἀναστάτου καὶ ἀναξιοπαθούσης Πολωνίας. Τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦτον ὑποθαλπῶν καὶ ἀνεβρίπιζων ὁ Λαμενὲ ἔγραφε κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὰ ἀκόλουθα.

« Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν θυσιαστηρίων τῆς πατρίδος.»

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, ὑπὲρ τοῦ ἀγίου ἐπιχειρήματος τῶν ἔθνων, ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαίων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω κατὰ τῶν ἄνδρῶν τῆς ἀδικίας, κατὰ τῶν δεσποτῶν ὑπὲρ τῶν δούλων κατὰ τῶν τυράννων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω διὰ νὰ ἀνορθώσω τὰς κυπτούσας κεφαλὰς καὶ νὰ ὑποστηρίξω τὰ παρεϊμένα γόνατα.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω διὰ νὰ μὴ κατορθῶνται πλέον οἱ πατέρες τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐβρέθη πρὸς αὐτοὺς υἱὸς σου ἐγενήθη. μὴ δ' αἱ μητέρες τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὸν ἐνηγαλίσθησαν κατὰ πρῶτον εἰς τὸ στήθος.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω διὰ νὰ μὴ θλιβῆται πλέον ὁ ἀδελφός θλέπων τὴν ἀδελφὴν μαραινόμενῃ ὡς τὸ χόρτον, τοῦ ὁποίου τὴν τροφὴν ἀρνείται ἡ γῆ, διὰ νὰ μὴ θεωρῆ πλέον κλαίουσα ἡ ἀδελφὴ τὸν ἀδελφόν, ὅστις ἀναχωρεῖ χωρὶς ἐπιστροφῆς ἐλπίδα.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις;

Ὑπάγω νὰ πολεμήσω διὰ νὰ τρώγῃ ἕκαστος ἐν εἰρήνῃ τὸν καρπὸν τῶν ἔργων αὐτοῦ, διὰ νὰ καταπαύσω τὰ δάκρυα τῶν παιδιῶν, τὰ ὅποια ζητοῦσιν ἄρτον καὶ δὲν εὐρίσκουσιν.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω ὑπὲρ τοῦ πτωχοῦ διὰ νὰ μὴ στερῆται αἰώνιως τὴν μερίδα αὐτοῦ εἰς τὴν κοινὴν κληρονομίαν.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω διὰ νὰ θύσω εἰς τοὺς φυλακωμένους τὸν ἀέρα, τὸν ὁποῖον ποθοῦσι τὰ στήθη καὶ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ζητοῦσιν αὐτῶν τὰ ὄμματα.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω διὰ νὰ καταδαφίσω τὰ διαχωρίζοντα τοὺς λαοὺς χαρακώματα.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω διὰ νὰ ἐλευθερώσω ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῶν ἀνθρώπων τὸν νοῦν, τὸν λόγον, καὶ τὴν συνείδησιν.

Εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Νέε στρατιῶτα ποῦ ὑπάγεις; Ὑπάγω νὰ πολεμήσω διὰ νὰ ἔχωσιν ὅλοι ἕνα Θεὸν ἐν οὐρανοῖς καὶ μίαν πατρίδα ἐπὶ τῆς γῆς.

Εὐλογημένα, ἐπτάκις εὐλογημένα τὰ ὄπλα σου νέε στρατιῶτα.

Πλανώμενος ἐπορεύετο ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἐξόριστος! κύριος ὀδηγήσαι τὸν ἀθλιὸν ἐξόριστον (*).

Διέβην ἀναμέσον τῶν ἔθνων, μεθεώρασαν καὶ τὰ θεώρησα, ἀλλὰ δὲν ἀνεγνωρίσθημεν. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

Ὅτε περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐβλεπον ἀνερχόμενον ἀπὸ τοῦ χίσμα κοιλιάδος τὸν καπνὸν καλύβης τινὸς ἔλεγον κατ' ἑμαυτὸν αὐτυχεῖ ὅστις ἐπιστρέφει τὴν ἐσπέραν εἰς τὴν ὀκτωκιστὴν ἑστίαν καὶ κάθεται ἐν μέσῳ τῶν ἰδίων αὐτοῦ τέκνων. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

Ῥαῖτα τὰ δένδρα ἐκεῖνα Ῥαῖτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ταῦτα ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουσι δένδρα οὔτε ἄλλα τῆς πατρίδος μου. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

Ὁραλῶς ῥέει εἰς τὴν πεδιάδα ὁ ῥυαξ ἐκαίνος ἀλλὰ τὸ κελάρυσμα αὐτοῦ δὲν ὁμοιάζει μετ' ὁποῖον ἤκουσεν ἡ νεότης μου. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

Μ' ἐρώτησαν διατί κλαίω καὶ ἀφ' οὗ εἶπα τὴν αἰτίαν, κἀνεῖ, δὲν ἔκλαυσεν, ἐπειδὴ δὲν τὴν ἐνόησαν. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

Εἶδον γέροντας περικυκλωμένους ἀπὸ νεανίσκων, καθὼς περικυκλοῦνται αἱ ἐλαίαι ἀπὸ παραφυάδας ἀλλὰ κἀνεῖς τῶν γερόντων ἐκείνων δὲν μ' ὠνόμασεν υἱόν, κἀνεῖς τῶν νεανίσκων δὲν με εἶπεν ἀδελφόν! Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

Εἶδον νεανίδας μειδιώσας πρὸς τὸν εὐτυχεῖ αὐτὸν ἔρασαν μειδίαμα εἰλικρινές καὶ ἀγνὸν ὡς τῆς πρῶτης ἡ αὔρα, πλὴν κἀμμία δὲν ἐμειδίασε πρὸς ἐμέ. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

(*) Εἰς τὸ παθητικὸν τοῦτο κεφάλαιον ὁ Ἱεροσάντης κλαίει τὴν ἐκούσιον ἐξορίαν καὶ τὴν ἐλαϊνὴν ἀναστάτῳσιν τῶν Πολωτῶν, τοὺς ὁποίους ἡ καταστροφὴ τῆς πατρίδος διεσκόρπισεν εἰς τὸν παλαιὸν καὶ νέον κόσμον.

Εἶδον νέους ἰναγκλιζόμενους σφιγκτὰ, ἀλλὰ καὶ εἰς δὲν ἔσφιγξε τὴν χεῖρά μου. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος. Φίλοι, πατέρες, ἀδελφοὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ ἐξόριστος ὑπάρχει πανταχοῦ μόνος.

Ἄθλιε ἐξόριστε! παῦσαι τοὺς στεναγμούς σου, ὅλοι ὑπάρχεισι, ὡς οὐ, ἐξόριστοι. Ὅλοι ἐλέπουσι περιχομένους καὶ ἀφανιζόμενους πατέρας, ἀδελφοὺς, νυμφίους καὶ φίλους.

Ἡ πατρίς δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα καὶ ματαίως τὴν ζητεῖ ὁ ἄνθρωπος. Ἐπειδὴ ὅ,τι νομίζει πατρίδα ὑπάρχει μόνον μετὰ κωκτὸς κατάλυμα.

Πλανώμενος πορεύεται ἐπὶ τὴν γῆν ὁ ἐξόριστος! κύριος ὀδηγήσαι τὸν ἀθλιὸν ἐξόριστον.

Ἀπὸ τὰ ὀλίγα ταῦτα καὶ ἀθωότατα τῆς χρησιμολόγου Ἱερομιάδος τοῦ Λαμεναῖ τεμάχια βλέπομεν πόσον ὁ ἐνθεομακῆς οὗτος καλόγηρος παραφέρεται σπουδάζων καὶ ἐμπνεύσει εἰς τὸ ἔθνος αὐτοῦ σκανδαλώδεις διδάσκαλους, καὶ ἀπειθείας, αἱ ὁποῖαι ἀνατρέπουσιν ἐκθάθρων τὴν πολιτικὴν οἰκοδομήν, πρᾶλύουσι τὰς κοινωνίας, φέρουσιν εἰς τὰ ὀπίσω τοὺς ὁμαλῶς προοδεύοντας λαούς, ἐρημοῦσι τὰς πόλεις, ἀπορφνίζουσι τὰ τέκνα, καταστρέφουσι τὰ πάντα. Εὐτυχεῖς οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι δὲν βιάζονται νὰ προσέχουσιν εἰς τὰς γοητευτικὰς ταύτας φωνασκίας, δὲν ἔχουσι καθὼς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τόσας μυριάδας πενήτων ἐξαντλούντων τὸ ταμεῖον τοῦ βασιλείου καὶ τὴν φιλελεήμονα ὑπομονὴν τῶν πλουσίων, δὲν δουλεύουσιν ὡς ἀνδράποδα καθὼς εἰς πολὺν ἀρκτικὰς χώρας, δὲν εὐρίσκονται εἰς ἀκατάπαυστον σάλον καὶ κίνησιν καθὼς εἰς τὴν Γαλλίαν. Πόσον οἱ νεοφανεῖς μετὰ εἰς τοῦ χριστιανισμοῦ τὴν γενικὴν πολιτείαν ὑπερέχοντες τοὺς παλαιούς λαούς! Ποῖος τῶ ὄντι χωρικός εἰς τὴν Ἑλλάδα στερεῖται μικρὸν μέρος γῆς; Ποῖος πολίτης βιάζεται ἀπὸ τῆς ἔνδειαν νὰ ἀλητεύῃ καὶ νὰ ζητήσῃ εἰς τὸν νέον κόσμον μακρὰν τῆς πατρίδος, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων παρηγορίαν τῶν θλίψεων καὶ καταφύγιον τῆς δυστυχίας; Ἀλλὰ τὰ πράγματα

πιστοποιούσι κλειότερον παρά τὰς λέξεις. Ὅθεν ἀρκοῦμεθα νὰ ἀναφέρωμεν ἀντιπαράθετον παράδειγμα τὴν κατάστασιν τῆς Γαλλίας καὶ ὡς ἐν παρόῳ τῆς Ἀγγλίας.

Τὸ ἔθνος τῶν Γάλλων σύγκειται ἀπὸ 33,000,000 ἀνθρώπων. Ἐκ τούτων 5,000,000 ὑπάρχουσι πένητες μέχρι ἐπιπέρας. 130,000 τολμῶσι καθ' ὅλον τὸ βασίλειον διάφορα κακουργήματα. 20,000 κολάζονται ἢ κρατοῦνται δέσμιοι. 150,000 δυσχερεῖ στεναίζουσι εἰς τὰς φυλακὰς ἢ ζωοφυτοῦσιν εἰς τὰ νοσοκομεῖα κτλ. 70,000 ἐργάται ἢ νόθοι δὲν κοιμῶνται ἀλλοῦ εἰμὴ εἰς τὰ καπηλεῖα, εἰς τὰ δάση, εἰς τὰ σπήλαια, εἰς τὰς φωλεὰς τῶν ζῴων. Τέλος εὐρίσκονται ὡς 3,000,000 οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσιν ἐπέκεινα ἐνὸς μόνου μηνὸς διατροφῆν. Τὸ χρέος τοῦ κράτους ἀνέβαινε κατὰ τὸ 1833 εἰς 4,584,167,366 φράγκα, τὸ δὲ τῆς Ἀγγλίας ὑπάρχει πενταπλάσιον. ἀλλ' εἰς τὴν βιομηχανικὴν ταύτην καὶ ἔνδοξον χώραν περισσεύουσι τόσον οἱ ἔνδοτεῖ ὥστε καταδαπανῶνται εἰς αὐτοὺς ὡς 180,000,000 φράγ. κατ' ἔτος· καὶ μεταξὺ 80,000 κατοίκων τοῦ Liverpool οἱ 20,000 ἔχουσιν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς κοινῆς ταύτης ἀλεημοσύνης, τοῦτο δὲ συμβαίνει ἀναλόγως καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας ἐπαρχίας τοῦ Βρετανικοῦ Βασιλείου.

ΤΜΗΜΑ Δ'

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ.

Βελτίωσις ὑδάτων.

Πολλάκις τὰ φρεατεια ὑδάτα δὲν χρησιμεύουσιν οὔτε εἰς τὴν πλύσιν, οὔτε εἰς τὸ μαγειρεῖον. Διὰ νὰ κατασταθῶσιν ἡγιεινὰ καὶ πόσιμα ἀρκεῖ νὰ γεμίσωμεν τὰ δύο τρίτα τῆς φιάλης καὶ νὰ κινήσωμεν πολλάκις τὸ ὑγρὸν ἄνω καὶ κάτω διὰ νὰ δώσωμεν τὸν ἀναγκαῖον αἶρα, τὸν ὅποιον στερεῖται (I)25 τοῦ ὕδου ὄγκου.)

Τὴν τρόπον τοῦτον δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ εἰς μεγάλας ποσότητας ὕδατος χύνοντες αὐτὸ ὑψόθεν καὶ μεταγγίζοντες.

Διὰ τὴν ἀνθρακικὴν ἀσβεστόν καὶ τὰ ὑέτεια ὕδατα καταντῶσιν ἀνοστα καὶ δύσπεπτα. Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ ἀρκεῖ νὰ τὰ βράσωμεν, νὰ τὰ ἀφήσωμεν ἔπειτα ὡς 24 ὥρας, νὰ τὰ χύσωμεν εἰς ἄλλο δοχεῖον διὰ νὰ χωρίσωμεν τὸ κατακαθισμένον ἄλας, τέλος νὰ τὰ κινήσωμεν πολλάκις διὰ νὰ ἀερισθῶσι. Διὰ νὰ βράζωσι δὲ τὰ ὑσπρια, νὰ πίνωνται καὶ νὰ ἀναλύωσι τὸ σαπώνιον ἀρκεῖ εἰς 30 λίτρας π. χ. ὑεταίου ὕδατος νὰ βάλωμεν 50 γραμμάρια (grammes) ὑπανθρακικῆς σόδας ἀναλυμένης πρότερον, καὶ νὰ τὸ ἀφήσωμεν ἕως οὐ ἐντελῶς καθαρισθῆ καὶ κατασταθῆ διαφανέ, ὡς πρότερον.

Παρασκευὴ τῶν γραφικῶν πτερῶν.

Βάλε τὰ χήνεια πτερά εἰς λεπτὴν ἄμμον 50 βαθμῶν βραμύρου καὶ τρίψαι ἔπειτα αὐτὰ μὲ μάλλινον ὕφασμα.

Ἄν θίλῃς νὰ τὰ χρωματίσῃς κίτρινα διὰ νὰ φαίνωνται παλαιὰ, βρέξαι εἰς ἀναλυμένον ὑδροχλωρικὸν ὄξυ καὶ ἔπειτα ἄφες αὐτὰ νὰ ξηρανθῶσιν.

Καθαρισμὸς τῶν ἐρρυπωμένων ἐλαιοχρωστων ξύλων.

Ἀνάλυσαι κοχλεάριον χλωροῦχου σόδας ἢ τιτάνου εἰς ἐν ποτήριον ὕδατος· καὶ μὲ ψήκτραν πλύνε τὸ μέρος, ἔπειτα σπόγγισον μὲ ξηρὸν μάλλινον ὕφασμα.

Περὶ βρωμάτων σκευασίας.

Κατὰ τέσσαρας τρόπους προπτοιμάζομεν τὰ ἐιδώδιμα ὅλα βράζοντες αὐτὰ εἰς τὸ ὕδωρ, εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν ὑγρὸν, (πικτὸν stuffato) τηγανίζοντες ἢ ὀπτῶντες (ψήνοντες.)

Τὰ βρασμένα γίνονται τρυφερώτερα, ἀλλὰ δὲν πρέπει ἢ θράσις νὰ διαρκέσῃ πολὺ· ἐπειδὴ τότε τὸ ὕδωρ ἀναλύει

ὅλα τὰ εὐδιάλυτα τοῦ κρέατος μέρη καὶ τοῦτο μῆναι κατὰ
ξηρον· ὥστε τὸ ἰνώδες μόνον μέρος δυσκόλως χωνεύεται.

Ὅσον πλείοτερον μείνη εἰς τὴν χύραν ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὸ
βροστόν, τόσῳ ὁ ζυμὸς γίνεται εὐχυμότερος, τὸ δὲ κρέας ἀνο-
στότερον ὡς γυνωμένον ἀπὸ τὴν πικτὴν καὶ τὴν ὀσμικὴν
ῥῆλην καὶ ἀκολουθῶς ὀλίγην τονικὴν δύναμιν ἔχει, καὶ μόλις
κινεῖ τὸν στομάχον κτλ.

Τὸ πικτικόν *stufato* τρυφεραίνεται ἀπὸ τοὺς ἀτμούς, χω-
ρὶς νὰ ἐναντηθῇ ἡ εὐχυμὸς ῥῆλη, οὔτε τὸ κρέας νὰ ξηρανθῇ.
Ὅθεν τὰ οὕτως ἐσκευασμένα ἐδώδιμα καὶ χωνεύονται εὐκόλως
καὶ τρέφουσι πλείοτερον.

Τὸ καλὸν ἐψητὸν διατηρεῖ ὅλα τὰ θρεπτικὰ μέρη τοῦ
κρέατος· ἐπειδὴ τὰ ὑγρά φέρονται ἀπὸ τὴν ἐπιφανείαν εἰς τὰ
ἔσω διὰ τοῦ πυρὸς, ὅθεν γίνεται εὐάριστον εἰς τὴν γαστρῶσιν· ἀλλὰ
διὰ νὰ κατασταθῇ τοιοῦτον ζητεῖται ἐπιτηδεύσις καὶ τὴν
χρεῖν ταύτην ἐκφράζει ἡ γαστρονομικὴ τῶν Ἰταλῶν παροιμία
Si diventa cucciniere, ma si nasce arrostitiere. γίνεται
ὁ ὀψοποιὸς (μάγειρος) ἀλλὰ γεννᾶται ὁ ὀπτοποιός. Τὰ αἰθὰ ἢ
μελανωπά κρέατα χρωματίζουσι εἰς βαθὺ τὸν ζυμὸν, ἐξ
ἐναντίας ὁ χυμὸς τῶν λευκῶν κρεάτων ὑπάρχει ξανθός· ὁ σί-
αλος (γουράκιον) ἢ τὸ μικρὸν ἀρνίον καὶ ὅλα τὰ γλοιώδη
κρέατα πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἔψησιν.

Τὸ τηγνητὸν δὲν θλάπτει, ὅταν ἡ μάζα (κουρκουδι *pasta*)
μὲ τὴν ὁποίαν σκεπάζονται αἱ ἐδώδιμοι οὐταὶ τύχη λεπτὴ
ἀλλείω· ἢ ἐμπυρρυσματικὴ δριμύτης, τὴν ὑποίαν λαμβάνουσι
ἀπὸ τὸ ἔλαιον καὶ τὸ λίπος τὰ καθιστᾷ δύσπεπτα καὶ βλα-
θερά. Τὰ μέτρια ἀρτύματα καὶ καρνεύματα αὐξάνουσι
τὴν δύναμιν τοῦ στομάχου. Ἀλλὰ τὰ πολλὰ ἐρεθίζοντα
τὴν ὄρξιν κινουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς πολυφαγίαν μὲ τὰς μα-
γειρικὰς μηχαναίαι· Ὅθεν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δυσπεψίας,
σῆς γαστρίτιδος καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδεχομένων ἕξων ἢ
χρονικῶν κακῶν συμφέροι νὰ ἱπαύωμεν τρώγοντες πρὶν κατ

ταντησώμεν εἰς κόρον. Τῆς διαίτητικῆς τοῦτωντὸν ἀπλούστατος
κανὼνα φυλάξας ὁ Γαληνὸς κατήνησεν εἰς βαθὺ γῆρας.

Τὰ λιπαρὰ σώματα, ὅποῖον τὸ βούτυρον, τὸ ἔλαιον καὶ
τὰ ἕμοια θεωροῦνται μόνον ὡς ἐπιτηδεῖα νὰ μαλαζώσι τὰ ἐδώ-
διμα, μεταδίδοντα γαστρῶσιν τινὰ εὐάριστον. Πᾶσι δὲ δόξου-
ρίζονται ὅτι δὲν ἔχουσι θρεπτικὴν δύναμιν· ἀλλ' ἡμεῖς γνω-
ρίζομεν ὅτι τὰ ἀποναρκούμενα δι' ὅλου τοῦ χαιμῶνος ζῶα μὲ
τὸ ἴδιον αὐτῶν πάχος τρέφονται τότε· ἐπειτα βλέπομεν ὅτι
καὶ αἱ ἀρρώστοι μόνον μὲ τὸ λίπος συντηροῦνται, τὰ ὅποῖον
ἔφασαν ὑγιαίνοντες νὰ ἐφθιάσωσιν· Ἀλλὰ τὰ παχέα ἀπὸ ῥ-
βρωσῶσι καὶ πολὺ θερμῶν ἔθων χρησιμεύουσι εὐκόλως
τὴν ἔψησιν τῶν βρωμάτων. Τὰ παχέα προξενουσι δὲ μάλ-
στα ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀθθενειῶν καὶ τὴν λεγομένην πύρωσιν
τοῦ στομάχου. Ἀλλ' οὗτος προσχολίξει εἰς τὰ ὀμνωσίδη καὶ
ἐπιθυμῆι πάντοτε τὴν ἀλλαγὴν· ὅθεν ἡ ποικιλία τοῦ φαγητοῦ
καὶ τὰ ἀρτύματα ὠφελοῦσι. (Ἀκολουθεῖ)

Πυροτεχνία.

Ἄν εἰς φιάλην γεμάτην καρνοφυλλελαίου ἐμβάλωμεν
φωσφόρου τεμάχιον, τὸ ὑγρὸν τοῦτο θάλει λάμπειν, ὅσάκις
φέρωμεν τὴν φιάλην εἰς τὸ σκότος. Ὅμοίως δὲ ἂν εἰς μέλαν
χαρτίον κόψωμεν ἐπιτηδεῖως γράμματα καὶ πλησάσωμεν
αὐτὸ εἰς τὴν φιάλην, ὅλον τὸ διάστημα καὶ κενὸν μέρος
θάλει φανῆν φωτεινότερον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸν ὅποιον
ἀκολουθοῦσι εἰς τὰ θέατρα, δυνάμεθα νὰ παραστήσωμεν δια-
φανῆ καὶ δένδρα καὶ ἄλλα ὁποιαδήποτε ἀντικείμενα.

Βιβλιοδετικὴ.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν βάφουσι οἱ βιβλιοδέται τὰς βύρσας τῶν
βιβλίων μὲ τρεῖς μάλιστα βαφάς· Ὁ ἀναλυμένος θεικὸς σίδη-
ρος καθ' ὅσον ἔχει πλείοτερον ἢ ὀλιγότερον ὕδωρ βάφει ἀπὸ
τὸ φαιὸν ὡς τὸ μέλαν· Ἡ ἀναλυμένη πότσα δίδει ὄλιγος

τούς βελθμούς τοῦ αἵθου. Ὁ ἀναλυμένος κασσίταρος εἰς τὸ ὑδρο-
χλωρικόν καὶ νιτρικὸν ὀξύ χρωματίζει εἰς λαμπρότατον κί-
τρινον, κόκκινον ἢ κυανούν, τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς προσθήκης
ὑδατος, τὸ δὲ δεύτερον, ἐὰν μιχθῇ μὲ παχὺ ἐρυθροῦ σάντα-
λίου ἢ καμπέχης ἀφέψημα, τὸ δὲ τρίτον, ἀφ' οὗ ἐνωθῇ μὲ τὸ
ινδικόν.

Κοσμητικὰ.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ εὐαρεστήσωμεν καὶ εἰς τῶν Ἑλληνίδων τὴν
φιλόκαλον περιέργειαν ἐκρίναμεν εὐλογον νὰ γνωστοποιήσωμεν
εἰς αὐτάς τοὺς ἀρροδιωτάτους τρόπους εἰς συντήρησιν τῆς φυ-
σικῆς αὐτῶν εὐχροίας καὶ λευκότητος.

Ὁ χυμὸς ἢ τὸ δάκρυον τοῦ δυνατοῦ κλήματος ἐξαλείφει τὰς
ἐφελίδας ἢ τοὺς στίλους, ὅσους λαμβάνομεν εἰς τὸν ἥλιον.
Πρέκει δὲ νὰ φυλάττωμεν τὸ ὑγρὸν τοῦτο εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον.

Οἱ χυλῶδεις εἰς κόκκοι τοῦ ὀρυζίου διαβραχόμενοι εἰς τὸ
γάλα λευκαίνουναι τὰ μέρη τοῦ δέρματος, τὰ ὅποια ἀλει-
φθῶσι.

Ὁ ἐσωτερικὸς ἀχνὸς (ὁ χνοῦς) τῶν ἐλύτρων τοῦ κυάμου
ἀλειφόμενος ἀφ' ἐσπέρας εἰς τὸ πρόσωπον λαμπρύνει τοῦ
χρώματος τὴν ζωρότητα.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ χυμὸς τοῦ λειμωνίου καὶ ἡ μαλάχη βρασ-
μένη εἰς τὸ ὕδωρ τῶν φύλλων τοῦ βουγλώσσου (παντάνερον)
ἐξαλείφει τὴν ἡλιοκαίαν τοῦ προσώπου.

Τὸ ἄλευρον τοῦ κυάμου καὶ τῶν ὁμοίων ὀσπρίων μαλαγμένον
μὲ γάλα λευκαίνει ἐπαισθητικῶς τὴν ἐπιδερμίδα.

Τὸ ῥοδόναμα (ῥοδόσταγμα) φικιδρύνει καὶ λαμπρύνει τὸ
πρόσωπον. Διὰ νὰ τὸ παρασκευάσωμεν αὐτοσχεδίως ἀρκεῖ
νὰ βάλωμεν πετάλων ῥόδου ἱκανὴν ποσότητα εἰς τὸ ὕδωρ καὶ
νὰ χύσωμεν ἔπειτα ὀλίγας τινὰς ῥανίδας θειικοῦ ὀξέος.

Τὸ διαστακτὸν ὕδωρ τοῦ χαιρφυλλοῦ (cerfeuil) τοῦ
Pimpinella τοῦ scabiosa καὶ τοῦ ὑσώπου ἔχουσι σχεδὸν ἀνά-
λογον δύναμιν.

Τὸ δὲ τοῦ fioraliso εἰσὶν εἰς προσέτι καὶ τὴν ὄρασιν.

Τὸ παρθενικὸν γάλα λαμπρύνει τὴν ὄψιν· γίνεται δὲ ἀπὸ
ὀλίγας ῥανίδας ἐμβάμματος στύρακος ἢ benzoinum εἰς καθαρὸν
ὕδωρ, τὸ ὁποῖον λαμβάνει αὐτοχρημα γαλακτος λευκότητα.
Πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ λάβε δυο οὐγγίαις στύρακος καὶ χύσον
εἰς αὐτὸν δέκα οἰνοπνεύματος, ἔπειτα βράσον αὐτὸν ἕως λάβης
ὑγρὸν χρωματισμένον. Ὅλίγαι ῥανίδες τούτου εἰς τὸ ὕδωρ ζω-
ογονοῦσι τὸ χρῶμα. Ἄλλ' ἂν τὸ ὑγρὸν ξηρανθῇ ἐπὶ τοῦ προ-
σώπου, ἢ λαμπρότης γίνεται πλειοτέρα.

Ὁ καθαρὸς χυμὸς τοῦ φειζώου κοπανισμένου εἰς ἰγδίον
μαρμάρινον μὲ ὀλίγας ῥανίδας ὑδατος τῆς Κολωνίας κτλ.
χρησιμεύει εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, δραστηκώτερα μάλιστα.

Εἰς κύαθον (τάσσαν) γάλακτος, ἐκθλιψὸν ὡς ἡμίσειαν
οὐγγίαν χυμοῦ λειμωνίου, πρόσθεε δὲ ἰσόποσον σάκχαρ καὶ μί-
αν ῥακῆς κοχlearίαν· ἔπειτα βράσον τὸ μίγμα, ἕως οὗ κατα-
καθήσῃ τὰ βαρύτερα μέρη, καθάρισον μὲ ὡῦ λεύκωμα, δι-
ήθισον διὰ μεταξωτοῦ ὑφάσματος καὶ φίλαξον εἰς φιάλην τὸ
λειπόμενον. Ὅταν δὲ λάβης χρεῖαν, πλύνε ἐλαφρὰ τὸ κηλι-
δωτὸν πρόσωπον καὶ ὀλίγας στιγμὰς ὑστερον μὲ ὑδρογάλας
ἢ ἀπλῶς μὲ καθαρὸν ὕδωρ.

Μία οὐγγία γλυκαμυγδάλων καὶ μία ἑτέρα κομμυδίου
τραγακάνθης ἀναλυμένη εἰς βουγλώσσου ὕδωρ σχηματίζει
μίγμα, τὸ ὁποῖον ἐξαλείφει τὰς κηλίδας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΓΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις.

Ὁ Χουμβόλδτ πρόσφεραν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀντίτυπον
ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Δούκα τοῦ Sissex πρόεδρον τῆς ἐν Λον-
δίῳ Βασιλικῆς ἐταιρείας (*) περὶ τῶν ἀρροδιωτάτων τρόπων

(*) Ὁ Πρόεδρος οὗτος Δουξ τοῦ Σούσεξ ὑπάρχει ἀδελφὸς
(Φ. ΣΤ'). Δ'.

εις τελειοποίησιν τῆς γνώσεως τοῦ γήϊνου μαγνητισμοῦ διὰ μαγνητικῶν σταθμῶν καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων φυσικῶν παρατηρήσεων.

Ὁ μηχανικὸς Βαλλέ ἔστειλε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν περὶ σιδηροτεύκτων καὶ κοινῶν δρόμων σύγγραμμα, ὃ Ὄρβιγνὺ τὴν περιήγησιν αὐτοῦ εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν, ὃ δὲ Agassiz τὰς ἰχθυοφυκτολογικὰς αὐτοῦ εἰρένας.

Ἡ Ἀκαδημία ἔλαβε προσέτι τὰ χρονικὰ τῆς ὀρυκτολογίας τὸν 2 ἀριθμὸν τοῦ 1836. Περὶ λίθων τῆς χολεδόχου κίστεως ὑπὸ Andouin, περὶ ἐκτύπων σημείων πρὸς διδασκαλίαν τῶν τυφλῶν ὑπὸ Trentsensks, δύο τόμους τῶν ὑπομνημάτων τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου, κλινικὰς παρατηρήσεις τῶν κατὰ τὴν Βεγγάλην νεσῶν ὑπὸ Tynvini, περὶ μονομαχίας τοῦ Rivzi, περὶ ἀναλύσεως θερμῶν ὑδάτων τοῦ Ραπολάνου ὑπὸ Tarzzioni Tozzetti.

Ὁ Lundresse ἔστειλεν ὁμοίως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸν ἀξιόλογον χάρτην τῆς κεντρικῆς Ἀσίας τοῦ Κλαπρόθ.

Ὁ Ἄλεξις Γράς διεύθυνε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ κεφάλαιον τῶν πειραμάτων αὐτοῦ περὶ τῆς ψώρας. Τὸ ἄκαρι δὲν εὑρίσκειται εἰς ὅλας τὰς ψωρικὰς φλυκταίνας, ἐμφω λέβει μάλιστα εἰς τὰς τῆς χειρὸς, τῆς μάλης καὶ τῶν ὀστέων, φανεύεται ἀπὸ τὰς ἀντιψωρικὰς ἀλοιφὰς, ἐμβολιασμένοι εἰς ὑγιᾶ ἄνθρωπον μεταδίδει τὴν ψώραν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου ὁ ἰατρὸς Παριεῖ (Pariset) ἰάτρεισε μελαγχολικὴν τινὰ καὶ ἠλίθιον ἐξαίφνης γυναῖκα εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Salpêtrière. ὃ ἰχὼρ τῆς φλυκταίνης ἐμβολιασμένης δὲν μεταδίδει τὸ ψωρικὸν ἀξάνθημα.

Ἡ Ἀκαδημία ἔμαθε μὲ λύπην τὸν θάνατον τοῦ Lislet

τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Ἐκ τούτου δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν πόσῳ εἰ μεγάλοι καὶ ἐνδοξότατοι ἄνδρες τῶν πολιτισμένων ἰθὺν τιμῶσι τοὺς λόγους, τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας.

Geoffroy Μαῦρου τὸ γένος, κατοικοῦ τῆς Γαλλικῆς λατιμῆνης παρὰ τὴν Ἀφρικὴν νήσου, ἀνδρὸς κατὰ τὴν σοφίαν ἐνδόξου, τὸν ὁποῖον ἡ Ἀκαδημία ἀξίωσε τῆς τιμῆς ἀντεπιστάλλοντος μέλους.

Ἄλλὰ Αἰθίοπος γυναικὸς ἔγγονος ἦτο ὁμοίως καὶ ὁ κόμης Laine, ὅστις ἐδόξασεν ἄλλοτε τὴν αὐτὴν Ἀκαδημίαν ὡς μέλος.

Ὁ ἰατρὸς Rou ἀπὸ Βαρ ἔγραψεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν περιεργὸν τινὰ ἱστορίαν τέτατος· ἡ Κ. Δ. ἀπὸ St. Maximin περὶ τὸν β' μῆνα τῆς β' κυφορίας ἠσθάνθη πρῆσμα εἰς τὸν ὀμφαλόν, τὸ ὁποῖον ἠῤῥαξε, ἰθεωρήθη δὲ ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς ὡς ἐντεροκλήη. Ἡ πάσχουσα ἐγέννησεν ἀκινδύνως καὶ ἀπὸ 4 εἰς 4 ἔτη συνέλαθε πάλιν δεκ. Ποτὲ δὲ ἐνωχλεῖτο εἰμὴ μετὰ τὸ δεῖπνον ἀπὸ μικροῦς κώλικας· ἀλλὰ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1836 τὸ κακὸν τοῦτο ὅπως οὖν ἐπερίσσευσεν. Ὅθεν ἐρωτηθεὶς ὁ ἰατρὸς Ρου εὐρήκεν ἐξωγκωμένην μὲν τὴν μήτραν, ἠλκωμένην δὲ αὐτῆς τὸν αὐχένα. Ἡ θεραπεία μέχρι τινὸς ἐδίδεν ἐλπίδας· ἀλλ' ἐξαίφνης ἐπέπλησον ἐπίσχεσις οὖρων, αἰδηματοῦ προσώπου, κεφαλικά συμπτώματα καὶ ἡ ἀρρώστος ἀπέθανεν.

Εἰς τὴν κοιλίαν, γενομένης νεκροσκοπίας, εὐρέθη ἐκ δεξιῶν τοῦ στομάχου στρογγυλοειδὲς κίστις πλατυνομένη ἀπὸ τὰ ἔμπροσθεν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔχουσα 14 δακτύλων τὴν μεγίστην διάμετρον. Συνείχετο δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν μὲ τὸ ἔντερον ἀπὸ δύο διπλώματα τοῦ περιτοναίου, μεταξύ δὲ αὐτῆς καὶ τῆς οὐροδόχου κίστεως ἔκειτο δευτέρα εἰς σχῆμα ἀπίου.

Ἡ μεγάλη τῶν 2 τούτων κίστεων διηρείτο εἰς δύο κοιλώματα γεμάτα λίπους· τὸ πρῶτον καὶ μικροτερον περιεῖχε προσέτι πόκον τριχῶν ξανθοχρῶν· τὸ δεύτερον ἐκτὸς τῶν τριχῶν περιέκλειε πέντε ὀδόντας καὶ ἓν κροταφικὸν ὀστοῦν. Ὁ θύλακος οὗτος γενικῶς θεωρούμενος συνίστατο ἀπὸ 3 ὑμῆνας, τὸν ὀρθώδη, τὸν μυώδη καὶ τὸν βλενωδῆ.

Εἰς ταῦτα ἐπιστηριζόμενος ὁ εἰρημίνος ἰατρὸς Ρου ἐθεώρη-

σε τὸ τερατώδες τοῦτο φαινόμενον ὡς σύλληψιν ὄχι τῆς περὶ
ἧς ὁ λόγος γυναικὸς, ἀλλὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, ὥστε τὰ εὐρε-
θέντα μέρη ἀνήκον εἰς ἀδελφὸν αὐτῆς καὶ ὄχι εἰς υἱόν. (γα-
στρική ἰναδελφία.)

Ὁ Geoffroy, Serres καὶ Breschet διωρίσθησαν παρὰ τῆς
Ἀκαδημίας νὰ ἀναφωροῦσι περὶ τούτου· ἀλλ' ὁ Geoffroy πα-
ρηγήθη ὡς ἔχων ἤδη προμελετημένας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην
ιδέας, ἀφ' ὧτο ἐκωνοποιήθη εἰς αὐτὸν ἡ ἔμεις ἐμβροῦ ἀπὸ τὴν
κοιλίαν ἀρσενικοῦ παιδίου εἰς Σύραν. Ἡ ἔρευνα, τὴν ὁποίαν ὁ περί-
φημος ζωολόγος οὗτος ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ ἐκτελέσῃ, τὸν
πληροφόρησεν ὅτι τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀγυρτικὴ σκευωρία, καθὼς
θελεῖ παραστήσῃ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἀναγινώσκων κατόπιν
τὸ περὶ τούτου ὑπόμνημα.

Κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος ἦσαν εἰς Παρισίους 81 τυπο-
γραφεῖα, 155 λιθογραφεῖα, 32 χαλκογραφεῖα, 25 στοιχει-
οχυτεῖα, 18 τυπογραφικῶν πιστηρίων ἐργαστήρια, 9 μέλα-
νος τυπογραφικοῦ καὶ 95 χαράκται.

Ὁ Φοντανιὲ ἐξέδωκε τὴν κατὰ τὴν Ἀσίαν αὐτοῦ περιήγησιν
γνωμένην δαπάνη τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 1830 ὡς 1833.

Ἡ διαταχθεῖσα ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν συγγραμ-
μάτων τοῦ περιήγητου ἀρχαιολόγου Χαμπολλιῶνος παρουσί-
ασαν εἰς τὸν γραμματεῖα τῶν ἐσωτερικῶν τὸ πρῶτον φύλλον
τοῦ ἐπιγραφομένου βιβλίου περὶ μνημείων Αἰγύπτου καὶ
Νουβίας.

Πορτογαλλία.

Κατὰ τὰς ἀπὸ Πορτογαλλίας εἰδήσεις μανθάνομεν ὅτι ἀπὸ τὰ
βιβλία τῶν καταργηθέντων μοναστηρίων συστήθη εἰς τὸ μονα-
στήριον τοῦ ἀγίου Φραγκίσκου βιβλιοθήκη 300,000 τόμων.

Γερμανία.

Ὁ βιβλιογραφικὸς κατάλογος τῆς Λειψίας τοῦ 1835 περι-
εῖχε 4193 ἄρθρα· Μεταξὺ δὲ τούτων 426 εὐρίσκονται ἤδη
εἰς ἐπίσημα, 3767 δὲ ἤδη τυπωμένα· καὶ ἐκ τούτων πάλιν

103 ὑπάρχουσιν ἄλαντες· ἢ ἀπλοῖ γεωγραφικοὶ καὶ οὐρανογρα-
φικοὶ χάρται· 320 εἰς τὰς καθωμιλουμένα γλώσσας, 202 εἰς
τὰς ἀρχαίας, 342 εἰς τὴν Γερμανικὴν, 146 διηγήματα,
49 θεατρικὰ δράματα, 2943 φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικά·

Τὸ παραδειγμα τῶν βιβλιοπωλῶν τοῦ Παρισίου, οὔτινες
προκλήρουσαν ἔκδοσιν ὅλων τῶν δοκίμων συγγραφέων τῆς Γερ-
μανίας ἐκίνησεν εἰς φιλοτιμίαν τοὺς βιβλιοπώλας τῆς Λειψίας·
ὅθεν ἀνέλαβον, ὡς λέγεται, ἀνάλογόν τινα ἔκδοσιν· εἰς 12 μέ-
σον χωρὶς τυπογραφικὰ καλλωπίσματα διὰ τὸ εὖθον.

— Ὁ Δουξ τῆς Βουρτεμβέργης Paul William ἐξέδωκε
τὴν πρῶτην αὐτοῦ περίοδον εἰς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς τὰς ἐπαρ-
χίας κατὰ τὸ 1821 - 1824.

— Ὁ Ὁφθαλμὸς ἀπὸ Στουτγάρδον προανήγγειλε τὴν ἔκ-
δοσιν δημοτικοῦ συστήματος ὀρυκτολογίας καὶ γεωλογίας ὑπὸ
τοῦ Δ. E. F. Glocker διευθύνοντος τὸ ὀρυκτολογικὸν τα-
μεῖον τοῦ πανεπιστημίου τῆς Βρεσλαυίας

— Ὁ Παναρὸς Ἀρχιτέκτων L. von Klenze κλέντο ἐξ-
έδωκεν ἐσχάτως περιεργότατον βιβλίον ἐπιγραφόμενον « An-
vweisung zur Architektur des christlichen cultus »
μὲ 89 χαλκογραφικοὺς χάρτας εἰς φύλλον.

Πρussiα.

Ὁ πέρυσιν ἀποθανὼν Βαρώνος William von Humboldt
ἀφῆκε διὰ διαθήκης ὄψρον εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην
ὅλα τὰ πολυάρθματα, ἀλλ' ἀτελῆ κατὰ δυστυχίαν αὐτοῦ φι-
λοπνήματα, συγχωρῶν νὰ τὰ συμβουλευῶνται ὅσοι ἐνασχό-
λοῦνται εἰς φιλολογικὰ σπουδάζματα.

Μεταξὺ τῶν σχεδιασμένων τούτων βιβλίων εὐρίσκονται
ἤδη ἔτοιμα εἰς τύπωσιν τὸ περὶ γλωσσῶν τοῦ Ἰνδικοῦ κελά-
γου, ὅσαι παράγονται ἀπὸ τὴν Σανσκριτικὴν, καὶ τὸ περὶ
ἀρχῆς καὶ φιλοσοφίας τῶν γλωσσῶν ἐν γένει.

Περὶ τούτων ἀνέφερε πρὸς τὸν Κ. Ἀραγὼ ὁ ἀδελφὸς τοῦ
ἀποθανόντος Ἀλέξανδρος Χουμβόλδος.

Ρωσσία.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν τῆς Πετρούπολεως ἐτίμησε μὲ τὸ πρῶτον Δεμιδόφειον θραβεῖον διὰ τὸ 1837 τὸ βιβλίον τοῦ Σιδούσκι ἐπιγραφόμενον « Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς φιλοσοφίας. » Τὸ δὲ δευτέρον ἐδόθη εἰς τὸν γνωστὸν κατὰ τὴν παιδείαν αὐτοῦ πατέρα Ἰάκινθον, ὅστις συνέγραψεν ἱστορικὴν ἐκθεσιν τῶν Καλμούκων ἀπὸ τῶν 17 αἰῶνα μέχρι τοῦδε.

Σουηκία.

Ἐξέδοθη ἡ ἀρίστη τῆς χώρας ταύτης ἱστορία παρὰ τοῦ Strinnholms.

Φέρονται δὲ περιοδικὰ συγγράμματα καθ' ὅλον τὸ βασιλεῖον 103, ὀνομαστί δὲ 27 εἰς τὸ Στόκχολμ, 7 εἰς τὸ Γοττεμβούργ 5 εἰς τὸ Οὐψάλκτλ.

Φιλανδία.

Ὁ Ἐριχ. Ἀλεξ. Ἰγγμάνεν ἐξέδωκεν εἰς Φιλανδικὴν γλῶσσαν μετάφρασιν τῶν ᾠδῶν τοῦ Ἀνακρέοντος.

Τουρκία.

Νέος τὴν ἡλικίαν ἀρχιτέκτων ὁ Τεξιέ (Texier) ἀφ' οὗ ἐτελείωσε τὰς καλλιτεχνικὰς αὐτοῦ μελέτας εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐσάλη ἀπὸ τῆν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Μικρὰν Ἀσίαν διὰ νὰ ἐρευνησῇ ὅλας τὰς ἀρχαιοτάτας τοῦ τόπου τούτου. Ἦδη δὲ εἰς τὴν Φρυγίαν διαμένων ὁ περιηγητὴς οὗτος περιέγραψε τὰ περιεργότατα μνημεῖα, ὅσα πρῶτον ἐυρήκειν εἰς τὴν πόλιν Ἀσσαν μεγαλοπρεπῆ ὄντλ. καὶν μὲ Ἰωνικῆς τάξεως περισύλιον, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει κατὰ τὴν κομψότητα καὶ τὴν ὀλόκληρον διατήρησιν, ὅτι ποτὲ εὐρέθη εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Διαβάσασε δὲ καὶ Λατινελληνικὰς ἐπιγραφὰς εἰς τοὺς τοίχους τοῦ περιβόλου. Ἐκτὸς τούτων σφάζονται μαρμάρια γεφύρια, παραποτάμιοι κρηπίδες καὶ ἐν θέατρον μέγιστον, τοῦ ὁποίου τὸ Ἰωνικὸν περιστύλιον κατεκρημνίσθη ἀπὸ τὸν σεισμόν, καὶ ἡ ὀρχήστρα σκεπάζεται ἀπὸ ἐρείπια. Εἰς δὲ τὸ προσκλήσιον

εὐρίσκειται ζωοφόρος μὲ ἀνάγλυφα περιστάνοντα κινήτικα θεάματα, ὅπου μεταξύ τῶν ἄλλων ζώων διακρίνεται καὶ τὸ ζεβυ ἢ ὑβοφόρος βουῖ (μῦνον εἰς τὴν Ἰνδιαν τὴν σήμερον γνωστὸς) ἀπὸ λέοντα κατασπαρattόμενος, ἄρκτος καὶ ἔλαφος ἀπὸ κύνας καταδιωκόμενοι κτλ. Αἱ πύλαι μένουσιν εἰσέτι ὄρθιαι, καὶ ἀμφιθέατρον (cirque) φαίνεται ὅλον ἀπὸ λευκὸν μάρμαρον οἰκοδομημένον· τέλος πλησίον τοῦ ναοῦ κεῖται μεγάλη στοὰ θωρικῆς τάξεως στύλων, ὅπου ἴσως ἄλλοτε ἦτο γυμνάσιον κτλ.

Εἰς ἐκ τῶν τελευταίων ἀριθμῶν τῆς Ὀθωμανικῆς ἐφημερίδος ἀνήγγαλεν ὅτι ὁ Ishak Ἰσάχ Ἐφένδης ἐξέδωκε μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ἐγχειρίδιον εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν τυπογραφεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Βλαχία.

Ἀπὸ ἐπιστολῆν ἰδιαιτέραν μαθάνομεν ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰσέτι ἔθνικὴ ἱστορία τῆς εὐφορωτάτης ταύτης καὶ δυστυχοῦς χώρας. Ἄλλ' ὁ Κ. Ἡλιάδης ἐκδότης τοῦ Βλαχικοῦ ταχυδρομίου μετέφρασε τὰς μελέτας τοῦ Λαμαρτίνου καὶ τοῦ Ρασίνου τὴν Φαῖδραν· συγγράφει δὲ κατὰ τὸ παρὸν καὶ ἐπικὸν ποίημα, ὅπου διαπρέπει ὡς ἦρος ὁ πρίγγιψ Μιχαὴλ Wileczlia. Μεταξὺ δὲ τῶν ποιητῶν τοῦ τόπου κρίνεται μάλιστα μνήμης ἄξιος ὁ Ἰωάννης Βακαρέσκος, ὅστις ἔγραψέ τινὰς ᾠδὰς καὶ μετέφρασε μέρος τῆς ἐλευθερωμένης Ἱερουσαλὴμ τοῦ Τάσου. Ἄλλὰ καὶ βιβλιοθήκαι ἦδη συνιστῶνται ἀπὸ τὰ τεθαμμένα βιβλία εἰς διάφορα μοναστήρια.

Ο ΘΕΑΤΗΣ.

Ἡ δοκίμια τεχνολογικὰ περὶ τὰ τῆς κοινωνίας.

Περιοδικὸν συνταγμάτων.

Μεμακρυσμένοι δὺν ἔτη ἀπὸ τὰ δημόσια πράγματα, δὲν κατετρίψαμεν τὸν καιρὸν ἄχρηστον διὰ τὴν πατρίδα. Μάρτυρες τῶν διατρεχόντων ὄλων προσεκτικοί, ἀσκούντες τὴν κρίσιν μας ἐπ' αὐτῶν, ζητοῦντες ἐν τῇ ἱστορίᾳ συγκρίσεις καὶ

συμπεράσματα καθολικώτερα, κρατύνοντες καθ' ἑκάστην καὶ τὸ ἦθος καὶ τὴν διάνοιάν μας διὰ τῆς μελέτης καὶ ἀναγνώσεως, οὐδὲ νομίσαντες τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἐλαχιστον καὶ ταπεινότατον φιλοσοφίας γυμνάσιον, συνελίξαμεν ὕλην συγγραφῶν καὶ λόγων οὐχὶ πάντῃ ἀσυντελών, ὡς ἐλπίζομεν, εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας. Ταύτην τὴν ὕλην ἀποφασίσαντες νὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τοῦ σήμερον ἀγγελλομένου περιοδικοῦ Συνταγματικοῦ, καταβαίνομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ στάδιον, τὸ ὁποῖον διάφοροι τῶν Ὁμογενῶν μας τρίχουσι μὲ ἀξιεπαινον ζήλον. Τὸ ἔργον μας δὲν εἶναι ἔκδοσις Ἐφημερίδος Πολιτικῆς, ἀλλὰ συζητήσεις καὶ ἀποδείξεις θεωρητικαὶ περὶ τῶν κρατίστων φαινομένων καὶ ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας καθόλου, σκοποῦσαι κυρίως πρὸς κατασκευὴν καὶ στερέωσιν τοῦ κοινωνικοῦ συνδέσμου, καὶ πρὸς τὴν ὄρον, ὃν ἔθετεν ὁ Δημιουργὸς ἐνώπιον τῆς ἀφροσύνης. Θρησκεία Πολιτικὴ διάταξις, Νομοθεσία, Μυθώσεις, Τέχναι, Βιομηχανία, Ἥθη, Ἔθιμα, Χαρακτῆρες, Γλῶσσα, Σχολεῖα, Θέατρον, Ἐφημερίδες, Δικαστήρια, πάντα τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐκ περιωπῆς θεωρούμενα, καὶ χάριν τοῦ μέλλοντος μάλλον, ἢ τοῦ παρόντος, θέλουσιν ἐνασχολήσῃ, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων μας, τὸν κάλαμον ἡμῶν τε καὶ τῶν συνεργῶν. Τάξεις καὶ ἡλικίαι διάφοροι νὰ εὐρωσιν εἰς τὰ δοκίμιά μας τὸ ἐπαγωγὸν ἅμα καὶ τὸ χρήσιμον, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, θέλομεν ἐπιμεληθῆ. Ἐνίοτε δὲ καὶ Συγγραφῶν ἄλλων τόπων καὶ ἐποχῶν τὴν συμμαχίαν θέλωμεν προσλαμβάνειν, καὶ φιλοσοφεῖν περὶ τὴν ζωσαν τῶν ξένων Ἐθνῶν ἱστορίαν. Προσκαλοῦμεν λοιπὸν τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν Ὁμογενεῖς νὰ συνδράμωσιν ὑπὲρ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Συνταγματικοῦ τούτου, καὶ δεόμεθα τῶν Σοφωτέρων ἐξ αὐτῶν νὰ τὸ κρίνωσι μὲν συγκαταβατικῶς, νὰ τὸ καλλῦνωσι δὲ καὶ πλουτίσωσι μὲ τὰς γνώμας καὶ τὰς διατριβάς των.

Ἡ Θεοῦ θέλει ἐκδίδεσθαι δις τοῦ μηνός, καὶ ἕκαστον

Φυλλάδιον θέλει σύγκεισθαι συνήθως ἀπὸ δύο τυπογραφικῆς κόλλας. Τὴν δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν κατὰ μῆνα.

Ἡ ἔκδοσις, θέλει ἀρχίσῃ ἀφ' οὗ λαβόμεν τὰ ὀνόματα κοσμοῦ τινος ἀριθμοῦ Συνδρομητῶν.

Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν μὲν Ἀθήναις παρὰ τῷ ὑποφαινομένῳ (κατὰ τὴν ὁδὸν Κερκισκάκη, Ἀριθ. 30) καὶ ἐν τῇ Τυπογραφείᾳ τοῦ Κυρίου Ι. Φιλήμονος, ἀλλαχοῦ δὲ κατὰ σημείωσιν ἰδιαιτέρων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Σεπτεμβρίου, 1836.

Μιχαὴλ Σχινᾶς.

Πολλάκις συμβαίνει εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ καταβάλωσιν οἱ κερδοσκόποι χρηματικὰς μερίδας διὰ τὴν γαιωρυίαν μεταλλείων, τὰ ὁποῖα δὲν υπάρχουν, νὰ υπογράψωσι δάνεια διὰ χρεωκόπους κυβερνήσεις, νὰ μισθοδοτήσωσι στρατεύματα τρίγυπος στερουμένου βασιλείας καὶ νὰ ἀποκίζωσι τόπους, τῶν ὁποίων τὸ κλίμα ἐπιβουλεύεται τὴν ζωὴν τοῦ μετανάστου. Ἐκτός δὲ τῶν ἐργολαβῶν τούτων ββλία καὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ συγγράμματα ἐκδίδονται ἀκαταπαύστως, καὶ νέοι ἀθληταὶ διαδέχονται τοὺς παλαιούς εἰς τὸ αὐτὸ στάδιον. Τοῦ τελευταίου τούτου συναγωνισμοῦ τὸ παρδειγμα εὐρήκε πολλοὺς μιμητὰς εἰς τὴν νεώτερον ἡμῶν πατρίδα· ἀλλ' ἀφίνοντες εἰς τὴν κείραν νὰ ἀποδείξῃ ἂν τὸ κοινὸν ἀπατᾶται καὶ ἂν ματαίως πολλοὶ ἐργολάβοι συλλογίζονται, ἀρχόμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ εὐωνος αὕτη φιλολογία, τὴν ὁποίαν βλέπομεν ἐκτιθεμένην ὡς ἐπ' ἀγρᾶς, δὲν δύναται κυρίως νὰ ὠφελῆσῃ τοὺς ἀναγνώστας, ἂν δὲν προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς ἀναλύσεις καθιερωμένων ἀπὸ τὴν κριτικὴν συγγραμμάτων καὶ διατριβῶν νέων ἀνακαλύψεων. Κατὰ δυσυχίαν συγγραφεῖς ἐπιτηδέους νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς δυσκόλους ταύτας συνθήκας, ἀνδραὶ δηλαδὴ ἐγκρατεῖς ἐπιστήμης καὶ οὐκ περιωρισμένους εἰς δύο τοιῶν ἐφημερίδων ἀντιγραφὴν ὀλίγους ἔχουσαν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἢ μένουσιν ἀργοὶ καὶ ἰδιωτεύοντες, ἢ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου ἐνασχολούμενοι δὲν εὐκαρεῖσιν νὰ συνερογήσωσιν εἰς τὸν φωτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους· ὅθεν ὀλίγον καὶ αὐτὸ ὠφελήθη ἀφ' οὗτου μάλιστα πολλοὶ νεοδίδακτοι ἀμιλλῶνται, τρῆπον τινὰ, νὰ διαφθείρωσι τὴν γλῶσσαν μὲ ἀπῆλεις καὶ κακοζήλους τῶν γρασιῶν φράσεις, ὥστε οὔτε διατάγματα οὔτε βιβλία, πολλάκις δὲ οὔτε ἐφημερίδας πλέον ἐννοοῦμεν. Ἦτο ἄρα

(Φ. ΣΤ').

ἀνάγκη, καὶ ἀνάγκη καθ' ἡμᾶς μεγάλη, νὰ φαῖν εἰς τὸ μέσον ἄνθρωπος, ὅστις εἶδε καὶ ἤκουσε καὶ ἐμελέτησε πολλά διὰ νὰ τιμωρήσῃ δημοσιογραφίαν, νὰ ἐμπνεύσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ λόγου τὸν ζήλον, νὰ καθαρῖσῃ τὸ ὕφος αὐτοῦ, ἐπεισάκτους καλλιπισταί, καὶ νὰ κοινοποιήσῃ μεταξὺ ἡμῶν τὰς γνώσεις, τὰ ἔθιμα καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς σοφῆς Εὐρώπης, ὅπου διέμεινε τοιοῦτον γνωρίζοντες τὸν ἐκδόστην τοῦ Θεατοῦ, ἐλπίζομεν ὅτι θελεῖ διακωδίσαι πληρέστατα ὅσα εἶδεν ὑποσχέσεις. Ὅθεν παρακινουμένους ὅλους τοὺς φίλους τοῦ καλοῦ νὰ ἐνθαρρύνωσιν αὐτὸν διὰ τῆς συνδρομῆς εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τὸ ὅποιον ἀναλαμβάνει, καὶ μόνος ἴσως δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἀξίως.

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΟΦΑΝΗ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

Ο Μένιππος.

Ποιήσεις Θεοδώρου Ὀρφανίδου Σμυρναίου.

Νέος ἦσυχος καὶ κατὰ τύχην ἀγνωστος μέχρι τοῦδε ὁ συγγραφεὺς τοῦ ποιήματος τοῦτου παίζων τρόπον τινὰ ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ ἀνευμύρησε νὰ ἔχῃ σιχουρικὸν πνεῦμα. Ποσάκις ὁ ἄνθρωπος δὲν συναισθάνεται εἰς τὴν ὑπάρξει ἐκ φύσεως προωρισμένος καὶ περὶ σκεῖδως ἀνέλπιδος ἀνακαλύπτει εἰς αὐτὸν τῆς δυνάμεώς του τὸ μυστήριον! Ἄλλ' ἔχει ἄρα γέ τινα ἀξιόλογον ὁ ποιητὴς οὗτος; Ἡμεῖς πιστεύομεν τοῦτο, καὶ ἀζητεῖτο ἀπόδειξις ἠθέλομεν φέρειν ὄχι ποιητῶν μαρτυρίας, οἱ ὅποιοι δὲν νοστιμεύονται ποτε νὰ ἀπαντῶσι συναγωνιστάς, καθὼς ὡς ἐπὶ τόπλευσον καὶ οἱ ἄλλοι ὄλοι συντεχίται, ἀλλὰ τοῦ κοινῶ τὴν σπουδὴν εἰς τὴν ἀνάγκωσιν τῶν χαριέντων αὐτοῦ ποιημάτων, τὴν συγκροτήθεισαν πυρίκροον κατ' αὐτοῦ συμμαχίαν, τοῦ ἐπιχειρηματικωτάτου καὶ εὐφροδοῦς εἰσαγγελέως τὴν μακροήγηρον ἐγκλησιν, φιλανθρώπου καὶ ἀγγίνοος δικηγόρου τὴν εὐστοχωτάτην ἀπολογία, τέλος τοῦ πρώτου ὑπουργοῦ τὴν ἀγανάκτησιν.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν, ἀλλ' οὔτε καὶ ποτε ἐφαντάσθημεν, νὰ ἐρευνήσωμεν ἐνταῦθα, ἂν ὄνεος οὗτος καὶ εὐφυῆς Ἀρχιλόχος ἔρριψεν εἰς τὸν ἄερα, καθὼς διίσχυρίζεται, τὰ φαρμακερὰ τῆς σατύρας βέλη, ἢ κατετόξευσεν αὐτὰ εἰς σκοπὸν προμελετημένον, σαθερόν καὶ βέβαιον. Ὅπως δὲ ποτε ὅμως ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, μεμφόμενος τὴν φιλοπράγμονα εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον περιέρχεται, ἴδωμεν περίλυποι

ὅτι τὰ τραύματα, τὰ ὅποια ἐπέφερον, ἦσαν κακοήθη καὶ χειρῶνεα. Σπανίως τῶ ὄντι εὐρίσκει τις ἀλλοῦ δριμύτερον σαρκασμὸν. Ὅμοιοιοῦμεν ὅτι εὐρίσκονται τινες παραδρομαὶ ποιήσεως, καὶ, ὡς μήποσ' ὄφειλεν, ὁ Μένιππος ἀνέμιξε πολλαχοῦ ὄχι μόνον ἀχρείας, ἀλλὰ καὶ βραχυδικτικὰς λέξεις καθὼς τὸ γάλι, τὴν μονέδαν, καβάλαν κτλ. Ἄλλὰ παρατρέχοντες τῆς πρώτης ταύτης δοκιμασίας τὰ ψεγάδια πρέκει νὰ ἴδωμεν καὶ νὰ κρίνωμεν τὸ ὅλον, καὶ θελομεν πληροφορηθῆν ὅτι γενικῶς οἱ στίχοι ὑπάρχουσιν εἰκονικώτατοι. Ὅθεν ἔχουσιν ἀμύμητον χάριν ἡ Τιταλομανία καὶ ὁ Ξένοσ. Με ποσην ἀφέλειαν τῶ ὄντι πολλοὶ τυχοδιώκται κηφῆνες διεγυῖνται τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἀπήλαυσαν ἐλθόντες γυμνοὶ εἰς τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς ἀδρούς μισθοῦς, τοὺς ὁποίους λαμβάνουσιν αὐτοὶ καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῶν πολλάκις ὄλοι μέχρι καὶ τοῦ ἰσχύτου. Ἄλλὰ κρίνομεν κάλλιον νὰ τοὺς χαρακτηρίσῃ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ὅθεν παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὰ ποιήματα.

Αἱ Γραμματεῖαι εἰκονίζουσι ζωηρότατα ὅτι γίνεται μεταξὺ τῶν μικρῶν ὑπαλλήλων καὶ αὐτῶν τῶν συμβούλων. Ἡ Μονομαχία ζωηροῦσιν χαριέντως τὴν σοβαρότητα τῶν στρατιωτικῶν. Ἄλλὰ παράδοξον μάλιστα φαίνεται πόσον ἀληθῶς καὶ εὐστοχῶς ὁ ποιητὴς προμάντευεν εἰς τὸν Ψευδοπροφήτην τὴν τύχην, ἣ ὁποία τὸν περιμένεν.

Ἄκουσε λοιπὸν ὁ Μάντις ὁ κακὸς γιὰ σέ τί κράζει, Προμάντευω ὅτι ἅμα τυκώθῃ ὁ Μένιππος σου.

(πάλιν γιὰ καλὸ δικό σου)

Μὲ εὐγένεια στό χέρι τὰ παπούτσια θὰ σοῦ δώσουν,
Καὶ μ' ἀλλάλαγμοὺς καὶ κρότους ἀπ' τὴν θέσιν θὰ σ' ἐξώσουν.

» Ἐπειδὴ καὶ θὰ τολμήσεις

» Τὴν ἀλήθειαν νὰ λαλήσης —

— Καὶ ἂν πάλιν μ' ἀποβάλλουν ἀπ' τὴν γραφικὴν μου θέσιν
Κι' εἰς τὰ κρύα μὲ ἀφήσουν θε νὰ μείω εἰς τὴν μέσην,
εἰς ἐμένα μόν' ἄρκει

Τῆς πολλὰ πτωχῆς μου λύρας ἢ ἀθάνατος τιμὴ κτλ.

Ἀπὸ τὰς ἐπιλοίκους σατύρας εὐίσχομεν μάλιστα ἐπιτυχεῖς καὶ ἀστείας τὸν Λεπρέντην, τὸν διάλογον τοῦ Φῖδου καὶ Λεσουήρου, τὸν Ἐκπτώτον, τὸ Αἰνίγμα καὶ τὰς Ἐφημερίδας, ὅπου φαίνεται κατ' ἐξοχὴν ὁ ποιητὴς ἐμπνευσμένος.

Ἄλλ' ἐνῶ ἐπαυνοῦμεν τὴν εὐτυχίαν τοῦ σαρκασμοῦ φέγομεν

τῶν ιδιωτικῶν ἤθῶν τὴν ἀγοραίαν διακωμῶδησιν ὅθεν εὐχόμεθα να ἴδωμεν εἰς τὸ μέλλον τὸν ἀγγίονον τούτον καὶ αὐτοδίδακτον ποιητὴν οὐχὶ μόνον κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὕλης ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀποφυγὴν ξενικῶν λέξεων καὶ τὴν ἁρμονίαν ἐνίοτε τοῦ ἁμοιοκαταληκτοῦ προσεκτικώτερον.

Περιγραφή τῆς Κρήτης μεταφρασεῖσα ἐκ τοῦ
Γαλλικοῦ ὑπὸ Ἑμ. Βερνάρδου.

Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἤδη στίχους τῆς εἰσαγωγῆς βλέπομεν τὴν λύπην, ἣτις κυριεῖται τοῦ μεταφραστοῦ τὴν καρδίαν. Διάφορον ταύτης διάθεσιν δὲν ἦτο δυνατόν να ἔχη ὁ γνήσιος Ἕλληνας πραγματευόμενος περὶ τῆς Κρήτης, τῆς Κρήτης πατρίδος τῶν Ἑλληνικῶν θεῶν, χαριστάτη τῶν Ἑλληνικῶν νήσων καὶ πρώτης νομοθετρίδος τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων τῆς Κρήτης, ἣτις ἐστερήθη διὰ μιᾶς πολυχροῖων ἀγῶνων ἀνταμοιβὴν, καὶ ἀποτμηθεῖσα σκληρῶς ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικῶν κράτος δουλεῖται σήμερον ἀίχμαλτος νέον δεσπότην πολὺ τοῦ παλαιοῦ ἀπηνέστερον.

Ἐπαινοῦντες τὰ εὐγενῆ ταῦτα αἰσθήματα τοῦ Κ. Βερνάρδου ἐπιθυμοῦμεν να τὸν μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι εἰς τὴν περιγραφὴν ἕκαστος τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος. Ἐπειδὴ κατ' αὐτὸν μόνον τὸν τρόπον θέλομεν ἀποκτήσειν γενικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ μετάφρασις τοῦ Κ. Βερνάρδου ἔχει ὕψος γλαφυρὸν ἐν ταῦτῳ καὶ εὐληκτον, ὅς εἶ δυνατόν ἴσως να χρησιμεύσῃ καὶ ὡς παράδειγμα τοιοῦτων φιλολογικῶν ἔργων.

Ἄγγλικά.

Civilisation: a brief analysis of the natural laws that regulate the number and condition of mankind by the honorable Moreton. 1 vol.

Travels on Greece and Turkey by Major sir Grenville Temple 2. vol

Excursions in Switzerland by J. Fenimore Cooper Esq 2. vol.

The philosophy of sleep (φιλοσοφία τοῦ ὕπνου), by Robert Macnish.

Τὸ περιεργον τοῦτο βιβλίον μεταφράσθη εἰς Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν, ἐξεδόθη δὲ πολλάκις καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Γαλλικά.

La science nouvelle de Vico.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο σύγγραμμα, τὸ ὁποῖον δυνάμεθα να ὀνομάσωμεν ἀρχαίς τῆς κατὰ τὴν ἱστορίαν φιλοσοφίας, μεταφράσθη Γαλλιστὶ παρὰ Michelet καὶ ἐξεδόθη τὸ β' 2 vol.

Histoire de la philosophie Allemande depuis Leibnitz jusqu'à Hegel par le B. Berchou de Penhoen. 2. vol. 15 fr.

Dictionnaire universel des arts et métiers par Francoeur, Robiquet et Pluze. 6 vol. avec 60 planches. 75 fr.

Encyclopédie du XIX siècle. Συντάχεται αὐτῆς οἱ ἰνδοξῆρατοι ἄνδρες τῆς Γαλλίας. 50 vol.

Τὸ νεολογικὸν λεξικόν.

Ἐργασάσιον, δηλ. στάσις ἔργου ἐν ᾧ ὑπάρχει κίνησις. Βασίζομαι. — Το βασεῖν, ἐν ᾧ ἔχομεν το ἐπιστηρίζομαι Ἐλοικὸν hébien.

Παρακαλεῖσθε ὅθεν — ἀντὶ ὅθεν παρακαλεῖσθε.

Μόλον τοῦτο. — Τὸ Ἰταλικὸν con tutto ciò ἐξελληνισμένον διὰ τὴν πτωχείαν τῆς Ἑλ. γλώσσης.

Ἐξηγηθήτεμας — expliquez vous

Τῶν ἐμβριθεστέρων καὶ τῶν πλέον κοινωφελῶν.

Ὁ ὑπέργηρος Ταλεῦράνδ' ἔκαμε τοιαύτην πτώσιν! fit une chute ἣτις ὀλίγον ἔλειψε να τοῦ ἀφαιρῆσθαι τὴν ζωὴν. Ὅποια χάρις καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φράσιν!

Μένει να ὑψώσῃ εἰς τὴν πανούχλαν εἰκόνας ὁ Σουλτάνος, ψυχρολογία!

Καὶ τὸν ἀνάβασεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς τῆς φυλακῆς!!

Νήπλεκτον καὶ χλωμὴν πόσον συμβιβίζονται αἱ δύο αὐταὶ λέξεις!

Νὰ χαίρουντὰ αὐτὰ προνόμια. Διὰ τί τὸ χαί-

ρω ενεργητικόν; διότι ἡ χαρὰ λέγεται joie, καὶ ἀπὸ τοῦ joie γίνεται τὸ joier, ἀποκρίνονται οἱ πολυμαθεῖς νεολόγοι.

Θέλει εἶσθαι. — Ἀντὶ τοῦ εἶναι.

Πεπυρωμένος σιδήρεος εἰς τὰς κεφαλὰς μακροφράσι· ὀλίγον ἐπιτυχής.

Μέτρον. — Τινὲς λέξιν ταύτην εὐρίσκομεν εἰς ἄλλας σχεδὸν τὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν ὑπουργείων· ἀλλὰ δὲν καταλάβομεν ποτε ποῖον μέτρον ἐννοοῦσιν, ἄραγε τὸν πῆχυν καὶ τὴν ὄργυιάν τῆς Ἑλλάδος, τὴν σάξιναν καὶ ἄρσιναν τῆς Ῥωσσίας ἢ τὴν ἄουραν τῆς Γαλλίας κτλ.

Γομφῶδες καὶ γόμυ. — Ἀντὶ τοῦ κομφῶδες καὶ κόμυ.

Ηριονίδα. — Ἀντὶ πρίσματα.

Ὅταν συμβαίνουσιν. — Ἀντὶ συμβαίνωσιν.

Ἐφημερίδος. — Ἡ τις ἔχουσα μὲν σύνθημα τὴν κοικιλίαν νὰ συμμιγρῆ μετὰ τοῦ τερπνοῦ τὸ ὠφέλιμον!

Ἐπὶ τὸ ὄνομα. — Ἀντὶ ἐπ' ὀνόματι.

Καταχωρίζοντες εὐχαρίστως πᾶν ὄντι μὴ ἀντιβαῖνον, τὸν ὅποιον προθεμεθα σκοπὸν.

Δισσιῆλαι ἀπέχουσι μὲν ἀπὸ χλευαστικῆς ἔριδας καὶ χυδαίας λογοτριβῆς, θελοῦσι δὲ μῶς εἶσθαι ἀνοικταί.

Ὅλη μας ἡ προσπάθεια θέλει εἶσθαι ταῦ νὰ τελεωποιήσωμεν ὅσον τὸ δυνατόν κτλ.

Πλουτίνοντες. — Ἀντὶ πλουτίζοντες

Ἡ χολέρα κίμει τὸν ποιητικόν ὄντις περίπατον εἰς τὴν Ἰταλίαν κτλ. ὦ τῆς ποιητικῆς φράσεως!

Ὁ ξονιορτός θὰ τὴν κάμη νὰ τρομάξῃ (τὴν χολέραν!)

Ὁ πισθενεργός — ἡ ἀγρευσιτάτη ὕλων τῶν λέξεων.

Ἡ δημοσιογραφία ἀποκατέστη ὁ μέγας μοχλὸς τῆς διανοητικῆς πορείας.

Εἰκοσαμπήχους οὐρά! Παρὰ τὸ εἰκοσάμ καὶ πῆχους ἀλλὰ ποῖας γλώσσης τὸ εἰκοσάμ καὶ ποῖας τὸ πῆχος.

Ἐρωτικά καὶ κορασιδεῖ! Καὶ ἡ δευτέρα αὕτη λέξις νέα κτῆσις τῆς Ἑλ. γλώσσης.

Τὸ βρέφος νεοσσοῦ κὺκνου. Μαθόμεν νὰ λέγωμεν τὸ νεοσσὸν καὶ ὄχι ὁ νεοσσός.

Παρὰ δὲ καὶ ἐπιμήκη ἀνοικτὸν μνημα. Ἐπιμήκη μνημα!

Ἐν τοσοῦτῳ ὅλοι εἶχον ἀπελπισθῆ τὴν συναναστροφῆν του. Ἀπελπίζομαι τὴν συκασσοφῆν! νία καὶ αὐτὴ σύνταξις.

Ἀνακτορίων. Εἰς ποῖον λέξικόν εὐρίσκεται ἡ λέξις ἀνακτορίον μὲ αὐτὴν τὴν σημασίαν;

Προσωπικότης. — Ἀντὶ τοῦ ἀτομικοῦ λόγου, ἰδιαίτερη συμφέροντα κτλ.

Ἀμερόληπτος καὶ ἀμεροληψία. — Μετὰ φράσις τῆς ἀφύλου φράσεως; prendre part, s'intéresser.

Ὁ προσφύρωτᾶσεβάσματά μου καὶ μένω εὐσεβάστως. — Κακόζηλος μίμησις ξενογλώσφων φράσεων.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Καταριζέται τὴν σήμερον εἰς τὸν Θάμειον ἀτμοκίνητος, τὸ ὅποιον θέλει φωτίζεσθαι τὴν νύκτα μὲ ἀνθρακικὸν ὑδρογόνον εἰς τὸ κατάστρωμα καὶ τοῦ θαλάμου.

— Ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα ὠρμάθη οὕτω διὰ τινὰ γόρτα (σοῦφ κατά τοῦς Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας) φυόμενα εἰς αὐτὴν, τὰ ὅποια οἱ βαφεῖς μεταχειρίζονται εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ κοκκίνου χρώματος. Αὐτὰ δὲ εὐρίσκονται τόσον πολλὰ, ὅτε μέρος τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων αὐτῆς κοκκινίζεται ἀπὸ τὰ ἄνθη των.

— Ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς Monthly magazine ἐξέδωκε διαφόρων γνωστῶν διὰ τὴν σοφίαν ἀνδρῶν μαρτυρίας περὶ τῆς ἀπιστεῦτου οἰδυρκείας τοῦ Γάλλου Βοτανῶ, ὅστις ἐβλάπεν εἰς τὸ πελαγὸς πλοῖα ἀπέχοντα 100 λεύγας μακρὰν, καὶ προανήγγειλε τὸν κατάπλουν 575 μεταξὺ 1778 καὶ 1782 ἐφ' ὅσον διέτριβεν εἰς τὴν Γαλλικὴν νῆσον.

— Συνήγορος τοῦ Κολμάρ ἀποθνήσκων ἀφῆκεν 106 000 φράγκα εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν φρενοβλαβῶν ταύτης τῆς πόλεως, διότι, εἶπεν, ἀπὸ φρενοβλαβεῖς ἐκέρισε τὴν μεγάλην αὐτοῦ περιουσίαν ἐνασχολούμενος δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς ζωῆς εἰς ἀγνοίας καὶ δίκας.

— Ἐφουρήθη σάτωσ χαρτίον ἀρίστης ποιότητος κατασκευασμένον ἀπὸ κομμάτια ξύλου θρασμένα εἰς ἀλκαλι. ὄρυκτὸν ἢ φυτικόν 100 λίτ. ξύλου καὶ 12 ἀλκχλίου διδαίμιαν δεσμίδα χαρ.

ΠΙΝΑΞ

Τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὸ 6 φυλλάδιον τῆς Ἡοῦς.

ΤΜΗΜΑ Α.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ. Κατάστασις τῆς ἐθνικῆς ἐκπαιδύσεως εἰς τὰς ἑομοσπίδους τῆς Ἀμερικῆς ἑπαρχίας. Σελ. 1

ΤΜΗΜΑ Β.

ΖΩΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ } Περὶ τῆς μαγνητικῆς δυνάμεως τῶν φύλλων
ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ. } τῆς φηγοῦ κατὰ τοῦ Κροταλίτου ὄφιοι. 10

Φωσφορισμός τῆς θαλάσσης. 12

ΙΑΤΡΙΚΑ. Ἀντιχολερικά παραγγέλματα. 14

ΤΜΗΜΑ Γ.

ΠΟΛΙΤΕΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ἀσφαλιστικὰ ἐπὶ τῆς ζωῆς ἑταρείαι. 20

Προεισαγωγικὴ θεωρία τοῦ συντάγματος τῶν Γάλλων. 26

ΤΜΗΜΑ Δ.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ. 44

Βελτιώσεις ὑδάτων. 44

Καθαρισμός τῶν ἐρρύπωνμένων ἐλαιοχρῶστων ξύλων. — Πρὶ ἑσωμάτων σκευασίας. 45

Πυροεχθρία — Βιβλιοδέτεια 47

Κοσμητικὰ 48

ΑΚΑΔΗΜΙΑΚΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ. 49

Ακαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἐν Παρισίοις. 49

Πορτογαλλία — Γερμανία 52

Πروسيا 53

Ῥωσία — Σουηκία — Φιλανδία. — Τουρκία 54

Βλαχία 55

ΝΕΟΦΑΝΗ ΒΙΒΛΙΑ.

Ἑλληνικά. Ὁ Θεοτὴς ἢ δοκίμια τεχνολογικὰ περὶ τῆς κοινανίας, περιοδικὸν συνταγμάτων —

Ὁ Μένικπος ποιήσεις Ἐ Ὀσσανίδου Σμυρναίου. 58

Περιγραφή τῆς Κρήτης μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ὑπὸ ἑ. Βερνάρδου. — Ἀγγλικά 60

Γαλλικά — Το Νεολογικὸν λεξικὸν τῶν γραφείων 61

Ποικίλα 63